

HÁZUNK TÁJÁRÓL

● Megújuló pártszervezetek gyűlései országszerte

Budapest

Kaposvár

Eger

Ezekben a hetekben-napokban országszerte üléseznek a megyék munkáspárti szervezetei: zajlik a jelöltállítás, egyeztetik a kampányfeladatokat.

(Beszámolóink a 4. oldalon)

● Bemutatkoznak képviselőjelöltjeink

Ördög László, Jászberény: „Nem szeretem az igazságtalanságot!”

● A Munkáspárt elleni vizsgálat folytatódik

Tallózás a sajtóviesszhangokból

Költséges küzdelem a belvíz ellen

Aggasztó a helyzet a Tisza vízgyűjtőjén és a Dél-Alföldön

Aggasztó, hogy hazánkat elárasztja a belvíz. Zömmel a Tisza vízgyűjtő területén, északon, az Alföld középső és főként a déli részén vannak rémisztő állapotok, ahol egyrészt sok falusi ház földszintjét elborította a víz, a lakók gumicsizmában küzdenek, próbálják mélyíteni az eldugult csatornákat, másrészt a földek is veszélyben vannak, ami ellen szintén folyik a mindennapi küzdelem. Erről, vagyis a belvíz fenyegetéséről, ettől való szabadulásról Szabó Lászlóval, a Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium Csongrád Megyei Hivatalának vízügyi referensével beszélgettünk.

– Milyen az országban a belvízhelyzet?

– Hazánk nem összefüggő területén százezer hektár van nyílt belvízborítás alatt. Ha a felszínen is megjelenik a víz, akkor ennek a háromszorosával lehet számolni a száz százalékosan telített talajokkal. Vagyis nemcsak akkor kell védekezni a belvíz ellen, ha a felszínen megjelenik a víz, hanem a telített talajból is el kell vezetni, mert a növényeknek meg kell tartani az optimális víz-levegő arányt.

– Mennyire veszélyeztetett Csongrád megye?

(Folytatás a 3. oldalon)

– Tavaly Csongrád megyében az 556 milliméteres sok évi átlaggal szemben 700 milliméter csapadék hullott, ennek a fele decemberben nagy része az utolsó napokban. Ebben a térségben a talaj nem fagyott meg, a telítettség okozta a felszíni belvizet.

JOGERŐS A BÍRÓSÁGI HATÁROZAT PÁRTUNK ÚJ NEVÉRŐL!

A Fővárosi Bíróság a múlt héten jogerőre emelte azt a korábbi végzését, amellyel bejegyezte a MAGYAR KOMMUNISTA MUNKÁSPÁRT nevet és hivatalos rövidítésként a MUNKÁSPÁRT nevet is. Ezzel minden jogi feltétele megvan annak, hogy az új névvel induljunk a választásokon.

Átpolitizáltság és bulvárosodás

A rendszerváltás óta mind a mai napig komoly problémát jelentenek a média világában fennálló kaotikus állapotok. A kilencvenes években született különféle szabályozások dacára sem alakult ki a pártpolitikai és üzleti befolyásoktól mentes, független újságírás gyakorlata.

(3. oldal)

ÖNÖK ÍRTÁK

- Zuglói „forródrót” a vezetőség és a tagság között
- Lesz-e ébredés tavasszal?
- A szocializmus meghaladása?
- Szellem

(6. oldal)

CIKKEINKBŐL

- Lendületben a japán kommunisták
- Politikai korszakváltás Izraelben
- A lendület ára a teljes elszegényedés

(2. oldal)

(3. oldal)

EZ TÖRTÉNT a nagyvilágban

Január 11. Négy éve hozták létre a Kuba területére ékeledőit guantanamói amerikai támaszponton lévő fegyenclepet. Az Amnesty International nevű emberjogi szervezet újabb rabok tanúvallomását hozta nyilvánosságra az ottani kínzásokról és az embertelen bánásmódról. Eddig 35 ország öt-száz állampolgára járta meg a tábor bírói ítélet nélkül.

Január 12. Ellentmondásosan nyilatkoznak az ENSZ szervezetei a madárinfluenza veszélyeiről. Az Egészségügyi Világszervezet (WHO) illetékesei szerint megfelelőek a török hatóságok lépései a járvány megfékezésére és a H5N1 vírus nem terjed emberről emberre. Az Élelmiszerügyi Szervezet (FAO) viszont a fertőzött települések elszigetelését szeretné és a járvány bármelyik pillanatban kitörésétől tart.

Január 13. Az Iránnal való EU-tárgyalások zsákutcába kerültek, ezért az unió is – az USA-hoz csatlakozva – szankciókat helyezett kilátásba, főleg miután az ázsiai ország levette több nukleáris központjának pecsétjeit. Ők kizárólag kutatómunkáról beszélnek, de a nemzetközi szakemberek urándúsítástól és atomfegyverek előállításától tartanak.

Január 14. Az Európai Unió 25 tagállamában 30 ezer fő megkérdezésével készült friss felmérés szerint kontinensünkön az emberek az elkövetkezendő egy évben leginkább a munkanélküliségtől és az adott ország gazdasági helyzetének romlásától tartanak. A magyarok a harmadik legnagyobb problémát az egészségügyi ellátórendszerben látják, ezek után következik az infláció, a bűnözés, valamint a nyugdíjak.

Január 15. Chilében a balközép koalíció jelöltje, Michelle Bachelet nyerte az elnökválasztást. Az ország 54 éves első női elnöke az eddigi kormányban az egészségügyi, majd a védelmi tárca is vezette. Apját a Pinochet-diktatúrában kínozták halálra, és ő maga is éveket töltött emigrációban, főleg az NDK-ban. Mostani győzelme erősíti a baloldali térnyerését Latin-Amerikában, ahol baloldali politikusok kormányoznak Argentínában, Brazíliában, Uruguayban, Venezuelában, Bolíviában.

Január 16. Az ideit volt az utóbbi évek legtöbb áldozatot követelő mekkai zarándoklata. A zárónapon – a hatvanezer fős rendőri biztosítás ellenére – háromszáznegyvenöt muszlim hívót tapostak halálra társaik és több százán megsérültek. A mekkai zarándoklaton, mint minden évben, idén is sokmillió muzulmán vett részt.

Január 17. Nem engedélyezi az USA, hogy Spanyolország olyan harci repülőgépeket adjon el Venezuelának, amelyek amerikai alkatrészeket tartalmaznak. Washington nem szeretné, ha a baloldali vezetésű Venezuela katonailag túlságosan megerősödne. Spanyolország közölte: leszállítják az 1,7 milliárd euróba kerülő tizenkét repülőgépet és nyolc őrhajót a latin-amerikai országnak.

Politikai korszakváltás Izraelben

A jeruzsálemi Hadassza kórház orvosai még küzdenek a január 4-én súlyos agyvérzést kapott 77 éves Ariel Saron miniszterelnök életéért, de a nevével jelzett, ellentmondásokkal és tragikus eseményekkel bővelkedő korszak véget ért. Az izraeli hatalmi elit többségéhez hasonlóan, Saron is a hadseregben kezdte pályafutását, és csak a hetvenes évek második felében indult el politikai karrierje.

A közelmúltban politikai földmozgás rázta meg Izraelt. November 9-én a baloldali Amir Perezit választották meg a szociáldemokrata irányzatú Munkapárt elnökévé, aki azonnal bejelentette, hogy miniszterei kilépnek a kormányból. November 21-én Saron elhagyta a jobboldali Likudot és megalapította a középútas Kadimát (Előre), és így a kormányfő megszabadulhatott radikális vetélytársaitól. Az új szervezethez csatlakozott az örökös „második helyezett”, a 82 éves Simon Peresz, a Munkapárt volt elnöke, korábbi külügyminiszter is. A kormányváltás miatt Kacav elnök március 28-ára előrehozott parlamenti (Kneszet) választásokat írt ki. A közvélemény egy részénél népszerű Saron nevével lobogató, a béke és a biztonság jelszavával ügyesen operáló Kadima jelenleg a szavazók több mint egyharmadának a támogatását élvezi. A kormányfő utódja várhatóan a kevésbé karizmatikus, hatvanéves Ehud Olmert miniszterelnök-helyettes lesz, aki 1993-tól tíz évig Jeruzsálem főpolgármestere volt. Tevékenységét több botrány kísérte, amelyeket sikerült átvészelnie.

George Bush a „béke embeérének” nevezte Saront, de az arabok nem felejtik el, hogy az izraeli hadsereg által támogatott libanoni keresztény milícia több

száz palesztint gyilkolt meg 1982-ben, a Sabra és Chatila menekülttáborokban. A nemzetközi nyomásra létrehozott vizsgálóbizottság megállapította Saron „közvetett felelősségét”, akinek ezért távoznia kellett a hadügyminisztérium éléről. A „buldózernek” nevezett politikus a kilencvenes években építési miniszterként új települések létesítését szervezte a megszállt területeken, ahova elsősorban Oroszországból érkezett bevándorlók költöztek. Saronnak a jeruzsálemi Templom-hegyen 2000-ben tett provokatív látogatása közrejátszott a második intifáda kirobbanásában, ami végzetes csapást mért a Bill Clinton amerikai elnök közvetítésével, Ehud Barak izraeli kormányfő és Jasszer Arafat palesztin elnök által kidolgozott béketervre.

A múlt év augusztusában az izraeli hadsereg kivonult a stratégiai jelentéktelen Gázai-övezetből, mert Saron a ciszjordániai településcsoportok megtartását fontosabbnak tartotta, és bővíteni akarta az izraeli terjeszkedést Kelet-Jeruzsálemben. A miniszterelnök véleménye szerint az ország határai még nem végelegesek, ezért folytatni kell a telepítéseket az 1967-es háborúban elfoglalt területeken. A kiterjesztett határok megerősítését szolgálja a nemzetközi szervezetek által többször bírált falrendszer is.

Ariel Saron

A párizsi l'Humanité azt írta, hogy „Saron 180 fokos fordulatot megtételére is képes volt”. A kormányfő felismerte az erő alkalmazásának a korlátait és belátta, hogy a jobboldali politikusok által dédelgetett Nagy-Izrael terv nem valósulhat meg. A palesztinokra nehezedő katonai nyomás, Arafat teljes elszigetelése nem csökkentette a terrorcselekményeket, hanem növelte Izrael gazdasági nehézségeit és fokozta nemzetközi elszigeteltségét. A mindkét oldalon sok áldozattal járó konfliktus kellemtelenné vált az iraki háborúba belebonyolódott amerikai kormányban is, ezért Saron kénytelen volt elfogadni a Washington által sugalmazott, de ügyesen lebegtetett „útitervet”.

A Kadimának a politikai paletta közepén történt megjelenése a Likudot jobbra tolta. Mindkét párt a liberális gazdaságpolitika elkötelezett híve, de területi kérdésekben a Kadima látszólag rugalmasabb állás-

pontra képvisel. Peresz távozásával a Munkapártban megerősödtek a baloldali fordulatot követelő erők. Az izraeli lakosság mintegy negyede a szegénységi küszöb alatt él, kilenc százalékuk pedig tartósan munkanélküli, akik számára a szociális helyzetük alakulása fontosabb, mint a biztonsági kérdések. Uri Avneri volt Kneszet-képviselő a Le Monde Diplomatique-ban azt írta, hogy az izraeli közvélemény „sajátos mentális zavarban szenved”, mert elválasztja a biztonság ügyét a gazdasági gondoktól. A 120 tagú Kneszetben jelenleg 18-20 mandátumra esélyes Munkapárt választási sikere azon múlik, hogy e két problémára tud-e elfogadható alternatívát mutatni.

A Tel-Avivban megjelenő baloldali Haaretz azt írta, hogy „Saron nemcsak a politikai vezetésben, hanem a stratégiai célok tekintetében is légius teret hagy maga után”. „Vajon a Gázai-övezet kiürítése a határok kijelölése folyamatának a kezdete volt, vagy csak egy ügyes csel azért, hogy másfél millió arabtól a legkisebb költséggel megszabaduljunk?” A lap szerint „a Kadimának nincs mire hivatkoznia, mert senki nem ismeri Saronnak sem a közeli, sem a távoli jövőre vonatkozó terveit”. A párt növekvő népszerűségéhez hozzájárul ugyan a kormányfő személye, de a tapasztalatok azt mutatják, hogy az izraeli társadalom súlyos megosztottsága miatt a közép-pártok nagy támogatottsága nem tart sokáig.

Lengyel Ákos

Lendületben a japán kommunisták

Eredményes négy esztendőről adtak számot a japán kommunisták a Japán KP most befejeződött 24. Kongresszusán. A múlt évi parlamenti választásokon megtartották eddigi kilenc képviselői helyüket, miközben 4,92 millió szavazatot kaptak. A helyhatósági választásokon az összes képviselői mandátum 7,47 százalékát szerezték a korábbi 6,18 százalékhoz képest.

Kazuo Shii, a Japán KP új elnöke

A párt jelentős szerepet vállal a japán alkotmány nevezetes 9. fejezetének védelmében, amely a második világháború utáni időszak óta a legfőbb jogi garancia arra, hogy ne születhessen újjá a militarista és agresszív Japán. A Japán KP annak a harcnak is élvonalában van, amely a kormány neolibertális gazdaságpolitiká-

ja ellen folyik. A múlt évben kivették a részüket a vasút privatizálása elleni tömegmozdulásokból is.

A Japán KP 24. Kongresszusa felmentette eddigi elnöki tisztségéből Tetsuzo Fuwa elvtársat, a japán és a nemzetközi kommunista mozgalom nagytekintélyű személyiségét, a mai marxista gondolkodás kiemelkedő egyéniségét, aki a jövőben elméleti munkásságának szenteli energiáját. A párt új elnöke Kazuo Shii elvtárs lett.

Thürmer Gyula, a Magyar Kommunista Munkáspárt elnöke táviratban gratulált a Japán KP új vezetésének. A kongresszus munkájáról következő számunkban részletesen is beszámolunk.

– Munkatársunktól

Az ARD német tévéállomás január 7-én mutatta be a „Randevú a halállal” című filmet. A Wilfried Huismann újságíró által készített „dokumentumfilm” azt próbálja bizonyítani, hogy a kubai vezetés utasítására gyilkolták meg 1963. november 22-én Kennedy elnököt.

Az elnök tragikus dallasi útjával kapcsolatban már többször felmerült a „kubai kapcsolat” kérdése. A Miami-ban székelő emigránsok elsősorban Kennedyt támadták, mert az 1961-ben a Disznó-öböl végrehajtott, a „szigetország felszabadítására” irányuló fegyveres akciójuk amerikai támogatás hiányában teljes kudarccal végződött. Kevésbé valószínű azonban, hogy a belső és külső ellenség által szorongatott kubai vezetés félre akarta volna állítani az USA elnökét, aki a szovjet-amerikai rakétaválság lezár-

ása után a szomszédos országgal való kapcsolatok normalizálására törekedett.

A filmbemutató kapcsán Gabriel Molina újságíró a Kubai Kommunista Párt központi lapjában, a Grammban részletesen foglalkozott a John F. Kennedy elnök ellen elkövetett merénylet hátterével. Molina szerint Havana „felelőssége” a CIA sugallatára korábban már többször felmerült, de a rivális FBI ezt a verziót mindig elutasította. Az első hivatalos vizsgálatot folytató, úgynevezett Warren-bizottság jelentése is kizárta ezt a fel-

tételezést. A havannai vezetéssel kapcsolatos vádak 1967-ben ismét felröppentek az amerikai médiában. Ezt követően alakult meg Louis F. Stokes kongresszusi képviselő vezetésével egy „különleges bizottság”, amely a John és Robert Kennedy valamint Martin Luther King elleni gyilkosságokat vizsgálta.

A Stokes-bizottság jelentése megállapította az amerikai kábítószert-mafiával összefonódott kubai emigráns csoportok felelősségét a Kennedy elnök ellen elkövetett merénylet előkészítésében és végrehajtásában, valamint a „magányos gyilkos” Oswaldot

agyonlövő Jack Ruby kötődését a Casa Nostra nevű hírhedt maffiaszervezethez. A vizsgálat szerint Oswald szoros kapcsolatban volt a Fidel Castro meggyilkolását tervező kubai disszidensekkel is. A Stokes-bizottság tagjai Havanában is ellátogattak, ahol találkoztak Fidel Castróval és más személyekkel. Zárójelentésükben hangsúlyozták, hogy a CIA vezetői bizottsági okokra hivatkozva elutasították számos fontos anyag átadását.

Gabriel Molina azt írja, hogy a kubai hatóságok is vizsgálatot folytattak a Kennedy-gyilkosság ügyében, amely lényegében a bi-

zottsághoz hasonló eredményre jutott, de a CIA felelősségét is megállapította. Carternek az elnöki funkcióból 1981-ben történt távozásával a bizottság mandátuma is lejárt. Utódai: Reagan, Bush, Clinton és ifjabb Bush semmit sem tettek az igazság kiderítéséért. Az utóbbi évtizedekben a két főszereplő, Oswald és Ruby mellett a merényletben érintett további húsz személy – részben rejtélyes körülmények között – meghalt. A dallasi lövöldözéssel kapcsolatos legfontosabb dokumentumok nyilvánosságra hozatalát a CIA, az FBI és a Pentagon 2013-ig zárolta.

A kubai újságíró szerint Huismann szándékosan elhallgatja a tényeket. A filmnek az a célja, hogy elterelje a média figyelmét a Kennedy elleni merényletben érintett Posada Carillesről, aki egy kubai utaszállító repülőgépet ellen elkövetett merénylet miatt jelenleg egy amerikai börtönben várja további sorsát. Az utolsó élő tanúk egyike, Carilles állítólag azzal fenyegetőzik, hogy mindent ki- pakol, ami nagyobb robbanást okozhatna, mint a Nixon bukását jelentő Watergate-ügy.

– Munkatársunktól

Újabb „sztori” a Kennedy-gyilkosságról

Átpolitizáltság és bulvárosodás

A rendszerváltás óta mind a mai napig komoly problémát jelentenek a média világában fennálló kaotikus állapotok. A kilencvenes években született különféle szabályozások dacára sem alakult ki a pártpolitikai és üzleti befolyásoktól mentes, független újságírás gyakorlata, sőt: úgy tűnik, különösen az utóbbi években egyre inkább kezd teret hódítani a politikai befolyásolt, illetve a szenzációhajhász, esetenként a bulvártémák felé hajló, elsősorban kereskedelmi jellegű újságírás.

A sajtószabadság és a független sajtó fogalma, bár az 1989–90-es rendszerváltó irányzatok egyik vezérfonalaként vált ismertté, ennek ellenére a gyakorlatban jobban megvalósult a szocializmus idején, mint a legutóbbi másfél évtizedben. Akár a rádiót és a televíziót, akár az újságokat vesszük alapul, a médiában a fiatalok életével foglalkozó témáktól kezdve kulturális jellegű és közéleti kérdéseket taglaló témákig meglehetősen széles skálán belül mozoghatott az akkori idők publicisztikája, illetve szerzői és műsorkészítő gárdája. Ez nemcsak a hatalomtól való függetlenséget bizonyítja, hanem azt is, hogy gyakorlatilag minden szabad volt, ami a szocializmus alapértékével nem ellenkezett: az emberek minél szélesebb igényeinek kielégítésére törekvő médiapolitikát csupán az idevágó párthatározatok korlátozták. Ezek közül például kiemelhető az 1958-as, illetve az 1975. évi dokumentum: míg az előbbi az antikommunista, szocializmusellenes megnyilvánulások, addig az utóbbi a valós problémákat elkenődő, szenzációkra építő publicisztika és a tudománytalanság, az úgyneve-

ki, hogy bármi lehet hírtérkép, ami jól hangzik vagy kitűnően eladható, a lényeg, hogy sok pénzt hozzon a konyhára. Bulvármagazinok és pletykalapok már 1988–1989 táján is működtek, ám ennek a műfajnak az egyik legnagyobb lökést az 1997 őszi beindult kereskedelmi televíziózás adta. Azóta több újságíró és médiaszakértő is ennek a stílusnak az elharpózását, illetve a ponyvairodalom rohamos terjedését nehezményezi. Sokan úgy vélik, hogy például az elsősorban sztárok életével foglalkozó, mára külön ágazattá kinőtt bulvárszakma olyan híreket hoz napvilágra, amelyeknek – köznapi nyelven szólva – a fele sem igaz. Ráadásul különösen a fiatalok életében ma már szinte mindennaposak a pletykákról szóló sztorik. Emellett az ezredforduló óta többször is előfordul, hogy valamely hazai kereskedelmi televíziót helyreigazításra, illetve szabályok áthágása miatt sugárzásának felfüggesztésére kötelezett az ORTT. Ezek a tények szintén a műfaj bírálóinak a táborát erősítették.

A felvázolt problémák áthidalására a legutóbbi években

zett kispolgári mentalitás ellen lépett fel. Hogy ezzel szemben mennyire nem a független, demokratikus sajtóról szólt a rendszerváltás vihara, azt mi sem bizonyítja jobban, mint az 1992 májusában kirobbant médiaháború és annak előzményei. Az 1990 májusában nyeregbe került MDF-kormány és sajtócenzúrák válogatás nélkül lekommunizálták és üldözték a kritikai gondolkodásmódot képviselő ellenzéki értékrendű írókat, közírókat: ebben az időben, 1992 márciusában került sor velük szemben a jobboldali Magyar Újságírók Közösségének létrehozására, amely nem a versenyszellemet, hanem a Kádár-rendszer maradványának titulált sajtótársadalom ellen-súlyozását tekintette céljának. Ettől kezdve a politika ránehezedett a média világára: a sajtószabadság a keresztény-nemzeti élharcosok számára inkább a szabad mocskolódást, a „kommunisták” minél nagyobb mértékű lejáratását, a szocialista-liberális koalíció számára pedig az új rendszer: a piacgazdaság népszerűsítésének lehetőségét jelentette.

A másik oldalon a szabadság és függetlenség abban merült

ugyan születtek elképzelések, ezek megvalósítása azonban vagy csupán hosszabb távon tűnik lehetségesnek, vagy pedig újabb problémákat hozna fel a felszínre. Ez utóbbiak közé tartozik az elsősorban jobboldali újságírók által elképzelt 2005 második felében felvetett sajtókamara, amely a szakma erkölcsi tisztaságát, a bulvárujságírás erős korlátozását hivatott előmozdítani. Maga az ötlet ugyan nem rossz, ám féltő, hogy a publicisztika morális tisztaságára hivatkozva kemény cenzúrát állítanának fel a tervezet szöszölői a nekik nem tetsző sajtótermékekkel szemben is. Másfelől régóta követeljük szakmai berkekben is a pártoktól, különféle üzleti körök érdekeitől független, elsősorban szakmai szervezetek ellenőrzése alatt álló elektronikus média megvalósítását. Ez utóbbi terv felelne meg legjobban a sokak szerint negyedik hatalmi ág szakmai hírnevének öregbítésére és a független, szabad sajtó követelményeinek. Átpolitizált és pénzközpontú életünkben ez azonban legfeljebb a távolabbi jövőnek szóló üzenet marad.

B. Deák András

A lendület ára a teljes elszegényedés

Nem kétkem, hogy a kormány közgazdasági szakemberei tudnak számolni, főleg bizonyos pozitív gazdasági adatok összeadását illetően. A számtan különben is egyszerű dolog. Kétszer kettő mindig négy, ezt soha nem is vitatta senki. Ám az élelítés képessége meglehetősen korlátozottan adatott meg ezeknek az uraknak. Ezért vagy nagyon erős szemüvegre volna szükségük, vagy pedig egyszerűen egy alamerülésre az élet sűrűjébe. Bár ez fehér gallérban eléggé nehezen fog menni.

Mindezt pedig azért kellene megtenniük, hogy végre lássák azt, hogy valójában mit is kell egyáltalán összeszámolni! Hiszen az ország gondjainak a gyökere itt van!

Nem egyszerűen a munkanélküliséget, a szegény embereket, a nyomorgókat, a hajléktalanokat kell számba venni, hanem azokat a gazdasági folyamatokat, cégeket, sőt mi több, azokat a karrierista, pénzéhes kreatúrákat, akik szegénynek, munkanélkülivé, nyomorgóvá s hajléktalanná teszik az ország népét!

Ennek a bizonyos nagy gazdasági lendületnek, amelyről a kormány beszél, bizony ára van – hatalmas ára! Az ország teljes

eladósodása. És nemcsak a kormányé, az államé, hanem ami még ennél is rosszabb: a vállalatoké, vállalkozásoké és az egyes embereké is!

A lendület ára: a teljes elszegényedés! Mindenki el van adósodva, és egyre kevesebben tudnak fizetni.

A lendület ára: a teljes szabad rablás a nép megmaradt vagyontárgyai között. Némely bank irreálisan magas hitel-díjmutatói, a hosszú távon szinte fizethetetlen uszorakamatai, a telefontársaságok hűségnyilatkozattal kombinált vásárlási akciói, melyeket már nem egyszer alkotmányellenesnek neveztek mértékadó politikuskok.

A felháborítóan magas rezsiszámlák, fűtés, víz, villany, melyeket már nem tudnak fizetni a szegény családok, és csak halmozzák a tartozásaikat.

Ez az ára a lendületnek. Mert a vadkapitalista multiknak ezekből a pénzekből képződik a hatalmas extra profitjuk, s ebből tudják finanszírozni azt az önmagát gerjesztő féktelen hajszát, a reklámhadjáratokat, az eladási és hitelakciókat, az újabb és újabb üzleti hódításokat, melyek nélkül összeomlana a birodalmuk.

És az állam, a parlament biztosította is ezeknek a multiknak a jogi hátteret a nép törvényes kirablásához a „Végrehajtási Törvénnyel”, mely azonnal az adósok ingatlan vagyonára helyezi a hangsúlyt a végrehajtási eljárások elindításakor.

Vagyis lényegében törvényes háttérrel gyárt hajléktalanokat ez a rendszer ma Magyarországon! Ha valaki nem tudja fizetni a felhalmozódott rezsitartozásait, nem tudja állni a könnyelműen, de legtöbbször inkább kényszerből felvett hitelek irreálisan magas kamattal megterhelt visz-

szá- vagy inkább kifizetését, vagy egyszerűen csak beleesett egy hűségnyilatkozat csapdájába, melyben szó szerint az eredetileg néhány ezer forintos telefonszámla-tartozás miatt elárverezik az emberek egész vagyonát, ingatlanát, lakását. És egyszerűen kilakoltatják, hajléktalanná teszik őket.

Ez az ára az önök hatalmas lendületének, tisztelt liberális gazdaságpolitikus urak! Az embertelenség, a mérhetetlen önzés, a gyilkos pénzhétség, a nyomor és előbb-utóbb a teljes gazdasági összeomlás.

De vajon meddig tartható fenn ennek a hajszának a lendülete? Vajon az ország nem egy súlyos gazdasági válság felé halad-e lendületesen? Hiszen ennek a szabadversenyes gazdasági fejlődésnek a fő ismérve nem a tisztas munka, hanem a profitszerzés bármilyen eszközzel. Vagyis a gazdasági hódítás, a harc, mások javainak elvétele. Legyen az a rivális vállalatoké vagy az egyes embereké. Mert a rablás előbb-utóbb mindig válsághoz vezet.

Fort András

Költséges küzdelem a belvív ellen

(Folytatás az 1. oldalról)

– Jelenleg ez az egyik legveszélyeztetettebb megye: 11 950 hektár van nyílt belvív alatt, ebből 3800 hektár vetés, 2900 hektár vetetlen szántóterület, 4150 hektár rét, legelő, 1100 hektár egyéb terület, például gyümölcsös.

– *Hogyan védekeznek ellene?*

– Csongrád megyében öt víztársulat közül négy belvízi szivattyúzással védekezik. Egyébként a megye nyolc védelmi szakaszából ötben van első- és másodfokú készülettség. Tizenkilenc szivattyútelepen ugyanennyi géppel üzemelnek a társulatok. Eddig 1,2 millió köbméter belvizet emeltek át a befogadóba. A december 30-ától tartó védekezés eddigi költsége több mint nyolcmillió forint. A védekezést lassítja, hogy a csatornáknak rossz a belvízelvezető képessége. Tavaly alig volt pénz a csatornák rendszeres fenntartási munkáinak elvégzésére. A megyében a víztársulatok által kezelt 2103 kilométernyi állami tulajdonú belvízcsatorna teljes körű éves fenntartása körülbelül 700 millió forint lenne, de tavaly állami támogatást nem kaptunk, a társulatok erre a célra fordítható kerete pedig mindössze 35 millió forint, vagyis nagyon kevés. Az idén a művek fenntartásához, üzemeltetéséhez

hektáronként kétezerhatszáz forintra lenne szükség. Ezt az összeget kellene előteremteni valamilyen arányban az érdekelteknek és az államnak, hogy ennek birtokában a társulatok a munkákat tervezhessék és optimális időben elvégezhessék. Erre nagy szükség lenne, mert a társulatok által a működésükhöz szükséges és beszedett érdekeltségi hozzájárulásnak az éves összege, vagyis a 160-170 millió forint nagy részét elvitte a tavalyi belvízvédekezés.

– *Hogyan lehet véget vetni a belterületi katasztrófáknak, s kik a felelősek a falvak lakói problémáinak megoldásáért?*

– A belterületi pincékben, lakásokban jelentkező talajvizet a tavaly lehullott átlagot meghaladó csapadék okozta. Ez ellen a csapadékvizek belterületi összegyűjtésével és elvezetésével, illetve mindenekelőtt a települések szennyvízcsatornáinak kiépítésével lehet eredményesen védekezni. Ez önkormányzati feladat, de mi-

vel erre is szűkös a pénz, a probléma alapjában véve megoldatlan. Így véleményem szerint a megoldás az lenne, ha a károsultak a helyi testületeken keresztül kérvényeznék segélyezésüket. Egyébként a vízgazdálkodásról szóló törvény nevesíti, hogy kinek kell a belvíz elvezetéséről gondoskodni. Így a megyei hivatal által felügyelt 2103 kilométernyi, állami tulajdonú belvízcsatornáról való gondoskodás a földművelésügyi miniszterhez tartozóan állami feladat, amit a vízgazdálkodási társulatok útján lát el.

– *Kinek a feladata az azonnali beavatkozás?*

– A kormány jelenleg döntött abban, hogy elmaradt fenntartási munkák miatt a belvízkárok megelőzése céljából az azonnali beavatkozások mintegy kétmilliárd forinttal támogatja. Ebből a megyét illető 182 millió forint azonnali beavatkozásra való felhasználására a Csongrád megyei védelmi bizottság ár- és belvízvédelmi operatív csoportja fog engedélyt adni, ugyanakkor a vízgazdálkodási társulatok átadták azoknak a létesítményeknek a listáját, amelyekről úgy gondolják, hogy az elmaradt fenntartási munkák azonnali elvégzése a belvízkárok megelőzését szolgálja.

Tarnai László

A MEGÚJULÓ PÁRTSZERVEZETEK GYŰLÉSEI ORSZÁGSZERTE

Indul a választási munka Budapesten

BUDAPEST

A 2006. évi politikai munka indítása, a választási feladatok végrehajtásának felgyorsítása érdekében mintegy négyszáz budapesti párttag tanácskozott a Munkáspárt székházában január 11-én.

Az Internacionálét követően Székely Péter, az elnökség tagja és az Európai Baloldali Párt Végrehajtó Bizottságának magyar tagja ismertette az Európai Tanács januári ülészakára tervezett, kommunista pártok ellen indított jobboldali támadást, melyről már lapunk is beszámolt. Székely Péter felhívást tett közzé tiltakozóakciókra, kérte, levélben szólítsuk fel a magyar közjogi méltóságokat, az Európa Tanács magyar tagjait: ne fogadják el, ne támogassák a kommunista pár-

tok elleni javaslatot! A tagok, a pártszervezetek levélben szólítják fel e tisztségviselőket a határozat elfogadása ellen! A jelenlévők aláírásukkal csatlakoztak a kezdeményezéshez.

Ezt követően Thürmer Gyula pártelnök adott belpolitikai tájékoztatást a konkrét feladattervet tagjainknak, jelöltjeinknek, és ismertette a választási felkészülés országos állapotát. „Vannak

jelöltjeink, van jó programunk, a lakossági választói visszajelzés jobb, mint az előző választásokkor. A 21. Kongresszus döntéseit követően a pártban megnyugvás tapasztalható. Dolgozzunk, állítsuk meg a jelöltjeinket s az eredmény nem marad el! – hangsúlyozta.

A rendezvény a budapesti jelöltek bemutatásával ért véget. **K. P.**

TILTAKOZÁS!

GYURCSÁNY FERENC miniszterelnöknek, SZILI KATALIN házelnöknek, illetve SOMOGYI FERENC külügyminiszternek, SZABÓ ZOLTÁNNAK és NÉMETH ZSOLTNAK, az Európa Tanács állandó magyar tagjainak!

Mi, a Magyar Kommunista Munkáspárt Budapesten, 2006. január 11-én megtartott tagsági értekezlet résztvevői, valamint a Baloldali Front – Kommunista Ifjúsági Szövetség tagjai tiltakozunk az Európa Tanács készülő kommunistaellenes határozata ellen. Ez a határozat, ha megszületik, az Önök által is hirdetett emberi jogok megsértését jelentené, mélységesen igazságtalan, erkölcsstelen és történelmietlen.

Határozottan követeljük, hogy a magyar kormány ne támogassa, illetve az Európa Tanács magyar tagjai a január 23–24-ei szavazáskor a határozat ellen szavazzanak. Hiszen Ön és Önök az Európa Tanácsban Magyarországot, azaz minden magyar állampolgárt képviselnek, akiknek

jelentős része nem ért egyet a készülő, elítélő határozattal és boszorkányüldözéssel, mert saját múltjára, a magyar szocializmus évtizedeire tisztességgel, megbecsüléssel, minden szégyenérzet nélkül gondol vissza.

Tiltakozunk azért is, mert az Európa Tanács tervezett határozata mélységesen sérti az emberellenes, fasiszta rendszerek és népiirtás ellen annak idején a harcot vállaló antifasiszta generációk emlékét.

Nem engedjük, hogy megfélemlítsenek bennünket, a ma élő, kommunista érzelmű és világnézetű embereket, és azokat a támogatóinkat, akik bíznak bennünk egy igazságosabb társadalomért folytatott harcunkban.

Régi és új elvtársak együtt Egerben

HEVES MEGYE

A megyei alakulóülésre az egeri Uránia mozi rendezvénytermében került sor. Az ülésen mintegy húsz fő vett részt, akik a megyei alapszervezeteket képviselték. Vendégként jelen volt Thürmer Gyula pártelnök.

A tanácskozást Balogh Attila, a Munkáspárt Központi Bizottságának a tagja nyitotta meg. Beszámolt arról az örömteli eseményről, hogy épp a tanácskozás napján kérte párttagsági felvételét Schreiner Roland, aki az országgyűlési képviselőjelöltséget is lelkesen vállalja. A jelenlévők

szavaztak a felvétellel, így már párttagként, szavazati joggal rendelkezőként vett részt az alakulóülésen.

Thürmer Gyula tájékoztatta a jelenlévőket az országos jelöltállítás állásáról valamint beszélt arról, mennyire fontos, hogy Heves

megyében a mai napon megalakul a megyei elnökség, ezáltal biztosítva a megyében a jelöltállítás lehetőségét. A szavazati joggal rendelkező tagság egyhangúlag megválasztotta Mészáros Endrét a Magyar Kommunista Munkáspárt Heves me-

Schreiner Roland

gyei elnökének. Mészáros elvtárs javaslatot tett Légrédi Lajosné és Schreiner Roland személyére mint elnökségi tagokra. Egyhangú szavazattal mindkét jelöltet megválasztották. A gyűlés végén a megyei elnökség bejelentette, hogy a

megyei jelöltlistát a megyei elnök vezeti és a január 21-ei KB-ülésre megnevezik mind a hat képviselőjelöltet.

Az alakulóülés után a párt elnöke és a megyei elnök interjút adott a helyi televízió munkatársainak. **K. I.**

Komoly sajtóérdeklődés Kaposváron

SOMOGY MEGYE

Jó hangulatban, nagy lelkesedéssel gyülekeztek Somogy megye kommunisztái a választási teendők megbeszélésére. Szoták László, aki az egyik országgyűlési képviselőjelölt, nyitotta meg a tanácskozást, majd átadta a szót Thürmer Gyulának.

A pártelnök elmondta, hogy előző napon megalakult a Heves megyei elnökség. A pártellenzék ott is nagy károkat okozott, de ez

nem rendítheti meg elszántságunkat és a kommunista eszmékbe vetett hitünket. Ezután a

vezető elnök javaslatot tett a helyi megyei elnökre Szabó Imre személyében, valamint a So-

BORSOD MEGYE

Felsorakozva a választásokra

Mondhatni, hogy teljes körű „Jeltárt” készített és nagy előrelépést tett a Borsod-Abaúj-Zemplén megyei kibővített elnökségi ülés január 14-én. Az utóbbi hetek munkája nyomán normalizálták a pártszervezetek helyzetét, s felsorakoztak a választásokra. Az ülésen jelen volt Vajda János alelnök.

A korábbi helyzet lényege sajnálatosan az volt, hogy a megyei vezetés nem tudta kezelni a párt többségi politikájával szembeni fellépést, a megyei szervezetek egy részében – mindenekelönt Kazincbarcikán, Miskolcon és Észak-Zemplénben – a pártszervezetek szétfeláldtak, óriási lemaradás keletkezett a választási felkészülésben.

Fontos eredmény, hogy Budai Ferenc új elnök vezetésével a megyei szervezet fegyelmezetten részt vett a párt 2005. decemberi kongresszusán. A mostani ülésen áttekintették a párt szervezeti helyzetét, elfogadták a pénzügyi beszámolót, a megyei etikai bizottság és a pénzügyi ellenőrző bizottság jelentését.

A lényeg: a párt kommunista erői megyeszerte magukhoz tértek, a kezükbe vették a kezdeményezést. Egyetértés volt abban, hogy most a választásokra kell felsorakoztatni az aktívát.

A kibővített elnökségi ülés új tagokat választott a Központi Bizottságba, így Budai Ferenc elnök és Danhauser Sándor korábbi tag mellett Fülöp Józsefné, Szádváry Gyula és Kardos Mihály képviseli a megyét a párt vezető testületében. Áttörést ért el a jelöltállításban: az eddigi öt-hat jelölt mellé a kibővített elnökség képviselőjelöltet állított mind a 13 választókerületben. A megyei lista élére választották dr. Szentirmai Károly elvtársat. A megyei elnökség operatív tervet készít a kopogatócédula-gyűjtés, a megyei kampány eredményes végigvitelére, a pénzeszközök leghatékonyabb felhasználására.

A gyűlésen többen megfogalmazták: a borsodi kommunisták mindent megtesznek azért, hogy a Munkáspárt kihasználja a választásokon a meglévő politikai esélyét, s hogy a megye ismét a párt erős szervezete legyen.

– Tudósítónktól

Jelesre vizsgáltak

BARANYA MEGYE

Baranya megye kommunisztái tisztségválasztó értekezleten vettek részt a pécsi Hotel Laterum nagytermében. Az összejövetelen jelen volt dr. Thürmer Gyula, a Magyar Kommunista Munkáspárt elnöke és Vajda János alelnök.

Gelb Zoltán megbízott megyei elnöki minőségében köszöntötte a vendégeket és a megye különböző településeiről megjelent párttagokat. A tanácskozás megkezdése előtt egy perces néma felállással adóztak a december végén súlyos betegségben elhunyt dr. Kovács Gyula alapszervezeti titkárhelyettes emlékének.

Ezt követően a pártelnök tagkönyveket adott át az új belépőknek; a párt tizenhat éves fennállása alkalmából pedig Díszoklevélben részesültek: Róth Józsefné, Róth József, Takács László, Pusztai Imre, Moór Ferencné, Kiss Lóránt, Havi Józsefné, Wieland János, Orsós József, Madács Mihály, Gungl Jánosné, Gungl János, Szekeres István, Kovács József, Gulyás Ferenc és Illés Jenő.

Gelb Zoltán tudatta a jelenlévőkkel, hogy Pécs város Rózsa Ferenc nevét viselő – ellenzéki-nek számító – pártszervezetétől hatan átjelentkeztek a kommunista alapszervezethez.

Az aktívaértekezlet résztvevői megszavazták a párt megyei listáját. Listavezető: dr. Südi Bertalan; tagok: Gelb Zoltán, Ódor György, Havasi László, Zentai József, Rupa Istvánné, Kovács Pálné, Rákics Jánosné és Horváth Csaba.

Ezt követően a három fős jelölőbizottság nevében Zentai József bizottsági elnök ismertette a megválasztandó megyei elnökség összetételére vonatkozó javaslatát. A Magyar Kommunista

Munkáspárt megyei elnökének Gelb Zoltánt, aki egyúttal tagja lett a Központi Bizottságnak is, az elnökség tagjainak Róthné Horváth Máriát, Ódor Györgyöt, Földesi Kálmánt és Kovács Józsefet választotta meg a pártértekezlet. Az új tisztségviselők nevében Gelb Zoltán köszöntötte meg a bizalmat s hatékony együttműködésére kérte a pártalapszervezetek tagjait. A szünetben sajtótájékoztatót vettek részt az országos vezetők és az új megyei elnök.

Az aktívaértekezlet második részében Thürmer Gyula szólt a jelenlévőkhez. Beszámolt a pártban belüli helyzetéről, vázolta a pártellenes tevékenység kedvezőtlen hatásait. Bárhol szeretnék volna bizonyos politikai erők, a Munkáspártot nem sike-

rült szétveretni. Bejegyzett új névvel él tovább és szolgálja a rendszerváltás következtében kiszolgáltatottá vált és nélkülözéssel teltetett kisemberek politikai érdekeit. Az elnök elismerésnek adott hangot a kommunista eszmeiséghez hű párttagok újjászervezésében sikerüljön igyekezetéért. Hangsúlyozta, hogy a pártellenzékkel folytatott küzdelemben a megye kommunisztái jelesre vizsgáltak. Majd a választásokra való alapos felkészülés fontosságára hívta fel a párttagság figyelmét. Nehezebb feladat előtt áll a párttagság, mint a korábbi ciklusokban. Sokat kell dolgoznunk azért, hogy lehetőleg a megye mind a hét választókerületében sikerüljön összegyűjteni a jelöltté váláshoz szükséges ajánlócédulákat.

A tartalmas tájékoztató után Havasi László, Komlódi József, Borbély Ferenc, valamint a szimpatizánsként jelen lévő Fenyvesi Árpád vállalkozó kért szót. Többségében a 2006-os választási program téziseit felvették észrevételeket, tettek további ajánlásokat. **S. B.**

Öt új párttag idén

VAS MEGYE

Nehéz időszak után gyűltek össze Vas megye kommunisztái, hogy rendezzék soraikat a választások előtt. A Celldömölkön rendezett tanácskozáson részt vett Balogh Attila KB-tag, aki elmondta: a párt vezetése számít rá, hogy Vas megyében is sikerül listát állítani.

Nem véletlen, hogy a tanácskozást Celldömölkre hívták össze: ebben a városban az idei évből eltelt három héten már öt új tag lépett be a Munkáspártba, s az itteni alapszervezet veszi ki a legaktívabban

a részét a pártmunkában.

A jelenlévők egyhangúlag Karvalics Imrét választották megyei elnöknek, aki egyben egyéni képviselőjelölt és megyei listavezető. Gyakorlottan fogja össze a munkát, hiszen 2002-ben már vállalta a megmérettetést. A szombathelyi két képviselőjelölt Kalocsai Máté és Triffné Bodzsár Erzsébet, a további két jelölt kiválasztása folyamatban van.

A Vas megyei kommunisták készen állnak a munkára. A kopogatócédula gyűjtésének megkezdéséig is tovább építik a pártot, s adják a kapcsolatot a szimpatizánsokkal. **– sj –**

A Munkáspárt elleni vizsgálat folytatódik

Mint azt korábbi számunkban megírtuk, a rendőrség vizsgálatot folytat a Munkáspárt elnökségének tagjai ellen a bíróság feljelentése nyomán. Az alábbiakban olvashatják az eddigi eseményeket tolmácsoló MTI-hírt, illetve internetes újságok kommentárjaiból tallózunk. Bemutatjuk a rendőrség határozatát is, amely – még jóval az ügy lezárulása előtt – a vitát kiváltó nyilatkozat törlését rendeli el a Munkáspárt honlapjáról.

Rágalmazás miatt hallgatták ki Thürmer Gyulát

Rágalmazás miatt hallgatta ki a rendőrség Thürmer Gyulát, a Magyar Kommunista Munkáspárt elnökét; a pártelnök visszautasította az ellene felhozott vádat – erről maga a pártelnök tájékoztatta a sajtót. „Nagy nyilvánosság előtt elkövetett rágalmazással vádolják a pártot, engem pedig azzal, hogy felbujtó voltam” – mondta Thürmer Gyula a kihallgatás után a Budapesti Rendőr-főkapitányság Gyorskocsi utcai épülete előtt. Előzőleg 2005 végén Gatter László, a Fővárosi Bíróság elnöke rágalmazás miatt tett feljelentést a Munkáspárt egyes vezetői ellen, arra hivatkozva, hogy a párt honlapja politikainak nevezte a bíróság egyik, a Munkáspárt

belső vitájával kapcsolatos ügyben hozott ítéletét.

Thürmer Gyula a kihallgatás után azt mondta, hogy vele együtt a párt minden elnökségi tagja visszautasította a vádat és tiltakozott a rendőrhatalom eljárásával szemben. „Mi tagadjuk azt, hogy a párt bármilyen típusú bűncselekményt követett volna el akkor, amikor véleményt nyilvánított egy ítéletről – tette hozzá a pártelnök, aki ma is politikai állásfoglalásnak tartja a Fővárosi Bíróság ítéletét.

„A kihallgatás során azt ajánlottam a hatóságnak, hogy szüntessék meg a párt ellen folytatott eljárást” – mondta Thürmer Gyula.

Schiffer András, a Társaság a Szabadságjogokért (TASZ)

szervezet képviselőjében elmondta, hogy azért ajánlottak jogsegélyt a Munkáspárt vezetőinek, mert álláspontjuk szerint nem lehet senkit véleménynyilvánítás miatt megbüntetni. „Egy nyitott, demokratikus társadalomban különösen fontos, hogy a polgárok retorzió veszélye nélkül fogalmazhassák meg véleményüket a közhatalmi szervek tevékenységéről, ezt az alkotmányt szavatolja” – mondta a jogvédő. Kifejtette: a közhatalmat gyakorlókat érintő véleménynyilvánítás szabadság, szabad bírálatosság még szélesebb, mint mások esetében, és korántsem csak a parlamenti képviselőket, minisztereket érinti, hanem a bírakat is.

(MTI)

A Budapesti Rendőr-Főkapitányság Bűnügyi Főosztályának határozata

„Az eljárásban szereplő Munkáspártal... szemben a Büntető eljárás 158/A.§ (2) bekezdése alapján a Munkáspárt www.munkaspart.hu honlapján 2005. június 8-án a „Hírek rovatban” „A Munkáspárt elnökségének nyilatkozata” című cikk, mint bizonyítási eszköz megőrzését, mely jelenleg a honlap „Archívum” rovatában található

elrendelem.

A Büntető eljárás 158/A.§ (4) bekezdése értelmében az adat más adathordozóra történő másolását, ezzel egyidejűleg az eredeti számítástechnikai rendszerből – www.munkaspart.hu honlap „Archívum” – való végleges törlését.

Budapest, 2005. január 11.

SAJTÓVISSZHANGOK

Thürmer Gyula pártelnök közölte: ő és párttársai egy-egy órát töltöttek a rendőrségen. Valamennyien elismerték, hogy közreműködtek a közlemény megfogalmazásában, azt viszont nem, hogy bűncselekményt követtek volna el, mivel egy politikai szervezet egyik hatalmi ágára vonatkozó véleménynyilvánításról van szó. Úgy vélte, az ügy prece-

ban, azt viszont nem, hogy bűncselekményt követtek volna el, mivel egy politikai szervezet egyik hatalmi ágára vonatkozó véleménynyilvánításról van szó. Úgy vélte, az ügy prece-

densértékű lehet, ha elmarasztalnák őket, legközelebb a kormány döntéseit sem lehetne megkérdőjelezni.

Stop.hu

Gatter szerint „nem izlésszerű tizenhat évvel a rendszerváltás után politikai döntésről beszélni. Az elfogultság különben is képtelenség, hiszen egyszer egyik oldalról, máskor meg a másiktól jön a bírálat az igazságszolgáltatás irányába”. Valóban többször kritizálták már a bíróságok munkáját, viszont ennek még sosem lett következménye feljelentés. Például egy Tamás Gáspár Miklós által jegyzett írás sem verte ki a biztosítékot, csupán egy televíziós beszélgetésre került sor közte és a Legfelsőbb Bíróság elnöke között.

Itt Lomnici Zoltán kifejtette, hogy „ha egy nem jogerős ügyben a politikus nagy nyilvánosság előtt elmondja, hogy milyen ítéletet vár, az a bíróság befolyásolása, és a két hatalmi ág közötti összeütközésnek tekinthető. Mi minden esetben fellépünk az ilyen típusú jelenségekkel kapcsolatban, és évek óta folyik ez a harc, nagyon nehéz természetesen megtalálni a közepet, hiszen a politikusnak is van véleménynyilvánítási szabadsága, de mi sem tesszük meg azt, hogy a kormány

vagy egyes tagjai döntéseit kritizáljuk, tehát, ha egy nemzetközi szerződést megköt a kormány, a Legfelsőbb Bíróság elnöke soha nem mondta azt, hogy ez nem volt helyes.” Ezek szerint a politikusnak, ha a bírósági elnök szerint „tényező”, vagy az volt, vagy az lehet, vagy esetleg kormánytag, tulajdonképpen joga van véleményt nyilvánítani akkor is, ha ez a bíróság vezetőjének nem tetszik. Ha viszont egy kis (parlamenten kívüli?) párt vezetője, hallgasson, mert nem ér fel a bíróságokig. Biztosan rosszul lát, aki kettős mércét sejt. Az is meglepő, hogy Lomnici gondolata szerint a bírák képtelenek figyelmen kívül hagyni a rájuk nehezedő politikusi véleményeket. Nagy a baj, ha igaza van, mert politikusaik beszélnek jobbra-balra, és szegény bírónak főhet a feje, kinek higgyen.

Veszélyes, a bíróság munkájának megítélését rontó körülmény, ha vezetőik a „politikai potenciált” vizsgálják, még akkor is, ha ezt esetleg tagadják, miközben a Munkáspárton végig leverik az elmúlt tizenhat

év frusztrációját. Az igazságosság melletti harcukban meg áldozatul esik a véleménynyilvánítás szabadsága, a szólásszabadság, amely jogok pedig – nem jogi értelemben – elidegeníthetetlenek bárkitől és bármely szervezettől. Aztán baj van az érveléssel is, hiszen nehezen érthető, miért büntetendő a döntést hozó bíróság elnöke szerint, ha az egyik érintett a saját szakmai dimenziójában értékeli a ver-diktet. Ezt egy párt (különösen, ha párt döntést jogszerűségét vizsgálják) természetesen a (párt)politikai szempontjainak és érdekeinek figyelembevételével teszi. Másként nem is járhat el.

Lomnici korábbi érvelése a hatalmi ágakról és politikusok véleménynyilvánításáról azon alapult, hogy utóbbiak döntéshozók, és ezért kell-kellene önmérsékletet tanúsítaniuk. A Munkáspárt vezetői azonban nem azok, csupán több választási ciklus óta döntéshozó-aspiránsok a maguk csekély támogatásával.

Hírszerző, Virág Tamás

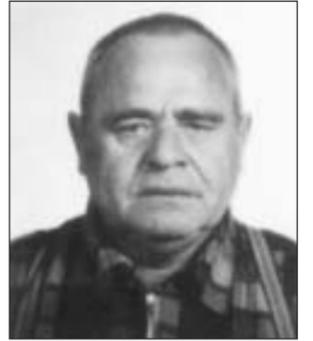
ORSZÁGGYŰLÉSI VÁLASZTÁSOK 2006

BEMUTAKOZNAK A KÉPVISELŐJELÖLTEK

A KOMMUNISTÁK MI VAGYUNK!

„Nem szeretem az igazságtalanságot!”

Lelekierő és kurázi. Erre van most igazán szükségünk. Mert az elkövetkező választásokon nem akármilyen küzdelem lesz a pártok között. És ebben a harcban csak az tud emelt fővel talpon maradni, aki igazán hisz abban, amit csinál. Aki kiáll a munkások, a parasztok és az alkalmazottak jogaiért.

Ördög László

Ördög László a Munkáspárt Szolnok Megyei Területi Elnökségének tagja, 53 éves, villanyszerelő gépész. A párt országgyűlési képviselőjelöltje Szolnok megyében, a Jászszági 1-es választókörzetben.

Két gyermeke van és négy unokája. Igazi munkásember. Kifejezetten szereti a szakmáját. Részt vett az Uránia film-színház mélyépítési munkáiban, de ott volt a Sándor Palota építkezésén is.

Szabadidejében a munkájához kapcsolódó szakirodalmat böngészi, az elektrotechnika újdonságairól, valamint az alternatív energiafelhasználásáról. De még a hobbi is a szakmájához kötődik. Az otthoni esztergagépén barkácsol. Néha olyan profi módon, hogy ezeket később a szakmájában is használni tudja.

Igazán érti, ismeri tehát a munkásemberek rendkívül nehéz életét, és tisztában van azzal, hogy ezen változtatni kell. Amikor a politikai hitvallásáról, kérézdem, határozottan és világosan válaszol.

– Nem szeretem az igazságtalanságot! És azt sem, ha folyamatosan átverik az embereket. Márpedig ebben az országban ez folyik. Az egyszerű embereket, a munkásokat, a parasztokat, az alkalmazottakat teljes mértékben baleknak nézik, átverik és kihasználják. Ezen mindenképpen változtatni kell!

De Ördög László mindezek mellett tisztában van azzal is, hogy a politikai változtatás mellett a jelenlegi felemás környezetvédelmen is változtatni kell. Mert itt is nagy bajok vannak, és még nagyobbak lesznek, ha nem történik semmi. Példaként említi az alábbi esetet:

– Nemrég itt, a Jászszágban egy húsz hektáros szűz mezőgazdasági területen szétterítettek ötszáz köbméternyi szennyviziszapot! Amikor tiltakozott a környék lakossága, úgy tüntettek el, hogy beszántották. El lehet képzelni, hogy ha ide tavasszal elvetik a búzát vagy a kukoricát, mi lesz abból a termésből. Milyen mérgeket fog tartalmazni a liszt, a kenyér, amelyet aztán az emberek gyanútlanul elfogyasztanak.

– Itt megint csak a féktelen pénzhűségéről beszélhetünk – folytatja –, más emberek kárára. Mert ennek a szennyvíziszapnak a szakszerű megsemmisítése sokkal többbe került volna, mint a jelenlegi esetben...

A haszonvágy mindenkifeletti eluralkodását a jelenlegi magyar társadalom legnagyobb problémájának tartja a képviselőjelölt, ezért a választási programját a következőképpen foglalja össze:

– Le kell törni a szolgáltatásoknak a mindenáron extra pénznyereségre való törekvést. Beszélhetünk itt egyes

banki hitelek szörnyen magas kamatairól vagy egyszerűen a kötelező bankkártyahasználatról, amelyért akkor is fizetni kell, ha nem vesszük igénybe. De folytathatnám a sort egyes telefontársaságok magas tarifáival, vagy akár a villanyszámlákkal, vagy a városi távfűtési díjakkal. Mindezek mellett ki kell állnunk az ötven év feletti dolgozókat sújtó negatív diszkrimináció ellen is. Hiszen ez is szörnyen a munkáltatók irreális pénzhűségének, vagyis az ebből adódó, mindenáron megvalósítandó költségcsökkentések bizonyítéka.

– Lassan már minden multinak, minden banknak szinte mindenhez joga van, csak az állampolgárnak nem. Ez az ország a modern rabszolgatartás felé halad, a társadalomban egyre inkább szaporodnak az erre utaló jelek. Legfőképpen ez ellen kell fellépünk, ezért lettem a Magyar Kommunista Munkáspárt országgyűlési képviselőjelöltje – fejezi be a beszélgetést Ördög László.

F. A.

Albertirsán kampányoltunk

Rögtönzött stand, könnyen fel- és szétszerelhető, mint egy hírlap-áruda. Rajta A Szabadság legfrissebb példányai. Járókelők figyelik, kik állnak mögötte. A pultnál Thürmer Gyula, Szalai László, Mendel Lajos, Szűcs Attila és mások. Az ismerős arcokból látja mindenki: Albertirsán a Magyar Kommunista Munkáspárt.

Ha nem is teljes csapatával, de tette kész embereivel érkezett a településre, a 15-ös választókerületbe Thürmer Gyula pártelnök. Egy ABC előtti téren várták az érdeklődők. A tőle megszokott módon, hangja messzire hangzott.

– Magyarország tavasszal parlamenti képviselőket választ – kezdte beszédét. – Olyan embereket kell az Országgyűlésbe küldeni, akik a következő négy évben a mi sorsunkról döntenek. Akik tudják, milyen érzés a hónap végén a víz-, a villany-, a gáz- és a távhőszámlát befizetni, s milyen keserves a gyerekeket iskolába járattatni. Napoként szünnel meg a munka-

helyek. Százezrek kereset nélkül. Mi azt akarjuk, hogy a munkájából mindenki tisztességesen megélhessen.

– Felhőborítón nagyok a miniszteri fizetések. Az országgyűlési képviselők kapjanak annyit, amennyi ma egy átlagfizetés! Így megtudhatnák, hogyan lehet megélni. Ne csak beszéljenek róla, hogy legyen kisebb a parlament, tegyenek is érte. Jusson viszont több pénz az oktatásra! Ne az döntsön egy gyerek sorsáról, hogy mennyi van az apja zsebében, hanem hogy tehetséges-, okos- és becsületes-e?

– Jelöltünk Szalai László – mutatott a mellette álló férfira –,

aki autóbussz-vezető. Szavazza-rá! Aki őt választja az első fordulóban, a másik szavazatát pedig a Magyar Kommunista Munkáspárt listájára adja, számíthat rá, hogy lesz képviselője a parlamentben. Nem nyomhatják el azután az egyszerű emberek hangját.

Az elnök és Szalai László szóba elegyedett több járókelővel. Nagy Zoltán találon mondta: „csak a szegény ember tudja, mi fáj a másik szegénynek”. Nemeth Józsefné (50) belebetegedett, hogy fia hosszú időn át tanult, mégsem kapott munkát sem helyben, sem Budapesten.

Akinek jól megy, kerüli a Munkáspártot. Nem így az a 76 éves nyugdíjas férfi, aki a kórházak tervezett – de a Munkáspárt által megakadályozott – eladásában látja a szocialista-liberális kormány egyik nagy bűnét. Egy másik résztvevő, a középkorú Horváth Tibor mondja:

– Munkanélküli-segélyen vagyok. Nem sok mindenre te-lik belőle. Kenyér, krumpli és zsír... hogy az ember szájában mégis legyen valami.

A köztéri kampányban részt vett munkáspárti vezetők, Thürmer Gyulával az élen ellátogattak Fazekas László polgármesterhez, aki sokoldalú és korrekt tájékoztatást adott az 12 ezer fős Albertirsa múltjáról és jelenéről.

Kohl Antal

Zuglói „forródrót” a vezetőség és a tagság között

A zuglói alapszervezetekben elkezdődött a 2006. évi országgyűlési választáshoz, a mindennapokban kapcsolódó munkát. A 21. Kongresszus meghozta azokat a határozatokat, amelyekre a pártszervezeteknek szükségük van. A XIV/1. alapszervezet taggyűlését január 9-én tartottuk. Megállapodtunk abban, hogy nem késlekedhetünk, most rajtunk, a párt tagjain van a sor. Kiemelt jelentőségű a képviselőjelöltjeink felállítását. Nem könnyű napok, hetek következnek. Ezt nem végezheti el helyettünk senki. Emberi kapcsolatainkkal, felvilágosítással hozzájárulunk ahhoz is, hogy a Munkáspárt jelöltjeit mindenhol bejegyezhessek. Tudjuk, hogy frissnek kell lennünk. A korábbi választá-

sokon tapasztalt gyakorlat most is élni fog és fel is fog erősödni: az MSZP aktivistái ajánlócédula-gyűjtéskor mindig előre sorolták a Munkáspárt szimpatizánsainak felkeresését. Most is ez lesz. Ugyanakkor tudjuk azt is, hogy a „2006” alakulat is mozg és a mi szimpatizánsainkat akarják megnyerni maguknak.

A Magyar Kommunista Munkáspárt 2006-os választási programjával a kezünkben dolgozunk. Zuglóban van érteke, ismertsége a Munkáspártnak. A 21. választókerületben dr. Hajdú József, a 22-ben Csikány Józsefné a képviselőjelöltünk. Őket már korábban is indítottuk. A zuglói emberek ismerik őket. A 2002-es választáson a

két választókerületünkben 1900 ajánlócédulát kaptak.

A taggyűlésen megállapodtunk abban, hogy mindenki egyenlően dolgozza fel, összegezi kapcsolatait. Január 30-án ismét lesz taggyűlésünk, hogy első lépésben együtt számba vegyük a helyzetet. Addig is a párt vezetőség és a tagság „forródrót” kapcsolatot tart a munka közben felmerült kérdések tisztázására.

A 21. Kongresszust követő első taggyűlésünk munkája azzal indult, hogy Emléklappal köszöntöttük alapszervezetünkben azt a kilenc elvtársat, akik hatvan éve – 1945 óta – tagjai a pártnak. Elkötelezett életútjukból is erőt merítünk a kommunista mozgalom mai feladatainak teljesítéséhez.

Nyitrai Lajosné

Lesz-e ébredés tavasszal?

Előre bocsátom, nem vagyok a Munkáspárt tagja. Kérdő és kételkedő ember vagyok, aki nem rejti véka alá a véleményét, de aki számára rokonszenves ez a párt. Megtiszteltetés volt számomra, hogy vendégként jelen lehettem a 21. Kongresszuson.

A kongresszus az erőt demonstrálta

A 21. Kongresszust a párt az ismert bírósági döntés miatt rendkívül rövid idő alatt szervezte meg. A bírósági döntés végrehajtásával a párt a társadalom legitím, demokratikus szervezetének deklarálta magát. A szervezeti szabályzatnak, a fennálló jognak és a demokrácia követelményeinek megfelelő hibátlan lebonyolítás arról tanúskodik, hogy a párt szervezeti struktúrája a kétségtelen veszteségek ellenére is ép, jól működik. A hiányzó küldöttek jelezhetik ugyan, hogy alapszervezeti szinten a küzdelem változatlanul bonyolult, de formailag és főleg tartalmilag egyértelmű helyzet jött létre. A tagság egységes és motivált, a párt jelenlegi létszáma – ha nem is sok, de – elegendő egy eredményes választási harcra.

A párt vezetése bírja az irányításhoz nélkülözhetetlen tekintélyt. Ez a tekintély elvi alapon nyugszik, és magába foglalja az eltérő vélemények kifejezésének lehetőségét. Ha a magyar történelemből veszünk példát, akkor, csupán az érzelmeskedés kedvéért, kádári típusúnak neveznénk. A lebonyolításban adminisztratív eszközök, taktikai jellegű manipulációk nem voltak tapasztalhatók. Az elfogadott dokumentumok a szervezeti és vezetési struktúrában meglévő egységet erősítik meg, és az önként vállalt pártfegyelmet, a demokratikus centralizmus gyakorlati megvalósítását célozzák. Összehasonlítva más, különböző irányultságú pártok hasonló rendezvényeivel, a szerény anyagi lehetőségek ellenére nagy biztonsággal megállapítható, hogy a párt szervezetiileg kész a választási harcra és rendelkezik azzal a saját infrastruktúrával, amelyre a küzdelemben szinte kizárólagosan támaszkodhat.

A kongresszus dokumentumai, a párt elnökének előadói beszéde és a hozzászólások ismételtén a dolgozó munkás és a munka képviselőjét, hirdet-

ték. Alapvető irányként a marxizmust mint tanítást, magatartásformaként a kommunista mivoltot határozták meg. Stratégiai célként a szocializmust, taktikai elemként a parlamentbe jutást jelölték ki.

Forradalmi párt nem forradalmi időben

Legnagyobb veszélynek a párt felszámolását célzó külső, elsősorban szocialista törekvéseket határozták meg, ami a párton belül opportunizmus formájában talál táptalajt. Ennek megfelelően konkrét feladatként az újjászervezés mellett a pártfegyelmet megerősítést tartják szükségesnek. Ezt forradalmi magatartásnak deklarálták nem forradalmi időben.

A szocializmust mint stratégiai célt az egyes ember akaratából létrejövő társadalmi formaként határozták meg, amely képes a kapitalizmus pusztulással fenyegető rendszerének hibáit korrigálni. Ezzel de facto elhatárolódtak a szocializmus korábbi modelljétől. Ez annál is inkább így van, mert a szocializmus szükségességét nem a korábbi időszakból, hanem az előző tizenhat év tapasztalataiból vezették le. Gyakorlatilag kimondták, hogy a szocializmus ezen új formája valamennyi, a társadalom számára elfogadható magatartásformát integrálni képes és elemi érdeke a termelői eszközök, a tudomány legmagasabb szintű fejlettsége.

A polgári ellenfelek természetesen azonnal felismerték, hogy ezen a kongresszuson rendkívüli és elvileg új dolgok hangzottak el. Talán jobban felismerték, mint maguk a kongresszus résztvevői. Jó példája ennek, hogy a párt elnökét szinte másnap, a nyilvánosság előtt, a tv-ben megkísérelték a múlt jelképeivel azonosítani. A forradalmi jelző okán a pártot megpróbálták szélsőségesként megazonosítani, ami természetesen nem sikerült, mert egyszerűen nem erről van szó. Várható, hogy a párt vezetői hamarosan megtalálják a tájékoztatás hatékony módját, ha másért nem, akkor azért, mert ez a küzdelemben következő logikusabb, legolcsóbb lépés.

A kongresszuson a pártra leselkedő legnagyobb veszélyt az opportunizmusban látták. Ennek megelőgéséért azokat a helyzeteket jelölték meg, ami-

kor az egyes párttagok választania kell meggyőződése, a párt által képviselt irányvonal és a saját közvetlen érdekei között. Tényként megállapították, hogy a pártfegyelmet hiányosságai miatt mindig a közvetlen érdek érvényesül. Rögzítették, hogy a jelenlegi helyzetben a pártnak és a párt minden egyes tagjának egy érdeke lehet, a dolgozók és a munka képviselője. Ezt a magatartást forradalmiként minősítették, és a pártot ennek megfelelően forradalmi pártként határozták meg.

A Munkáspárt irányt szabhat

Az opportunizmus és a forradalmiság tudatos kibontása a jövőre nézve is alapvető tartalmat hordozhat magában. Lehetővé teszi a terrorizmustól való elhatárolódást. Az a forradalmár ugyanis, aki a munkának elkötelezve szolgál és a szolgálat közben tartalmilag és formailag képes integrálni valamennyi, a társadalom elfogadott magatartást. Nem robbantgat ártatlanokat, sokkal inkább őt robbantgatják és hurcolják meg, csukják le. Ennek kimondása külpolitikai szempontból sem volna érdektelen.

E kiinduló pontból az olyan alapvető kérdésekben, amelyek jelszószerűen szinte naponta megjelennek a magyar társadalomban, mint az állam szolgáltató szerepe, a strukturális változások szükségszerűsége, nem lehet kérdéses, hogy a Munkáspárt az államot a közszolgák hadának tartja, akiknek egyetlen hivatása a társadalom szervezése és nem a hatalom gyakorlása. A hatalom ugyanis a munkából fakad, egyetlen jogosult birtokosa a dolgozó ember.

Összefoglalva megállapítható, hogy fennáll a lehetősége annak, hogy a magyarországi folyamatok további irányát nem a kanonizált parlamenti pártok és a hatalom határozza meg, hanem a Munkáspárt. Ez a felőrlésesség annak a néhány vezetőnek a vállán nyugszik, akik december 17-én minden szempontból legitím formában erre ismételtén felhatalmazást kaptak. Nagyrészt az ő helyszínelismerésükön és tudatoságukon és ennek folyamánként a párt tagjain múlik, hogy Magyarországon tavasszal lesz-e ébredés.

G. F.

A szocializmus meghaladása?

Egy lengyel matematikus állítólag sajtópapírra vetett három képletet, amit az illetékes tudósbirodalmi doktori disszertációnak fogadott el. Ezt a bravúrt azonban túlteljesítette Fohn János közgazdász úr, aki két flekkben megsemmisítette K. Marx, F. Engels és V. I. Lenin egész életművét (100 kötet). Lásd Népszabadság, december 12.!

Fohn János a rendszerváltásból arra a következtetésre jutott, hogy „egyetlen ismert működőképes modell van... mely képes viszonylag megfelelő eredménnyel a termelés és a fogyasztás... egyensúlyát biztosítani... a kapitalizmus.” Ezt a tételt a szerző olyan időszakban erősíti meg, amikor növekszenek a tőkés rend ellentmondásai, amikor ijesztő méretűvé vált a világszegénység, a munkanélküliség, amikor rendre veszik vissza a szociális kedvezményeket. A tőkés sorra jelentenek be csődöt, a kis- és középvállalatokat a cápák felfalják. A környezetszennyezés már-már a földi életet fenyegeti, a piac- és nyersanyag-szerző háborúk tizedelik az emberiséget, a szélsőjobboldal előretörésének a polgári demokrácia alig tud határt szabni. Egy szóval: amikor növekszenek a társadalmi ellentétek, szaporodnak a válságtünetek. Ebben a rémítő helyzetben Fohn úr úgy látja: „a kapitalizmus rossz, de nincs jobb nála”. Vajon mindez nem a magántulajdon atomizáló hatásának folyománya?

Valóban nincs más alternatíva? Mégis, mi a teendő, ha a termelőerők és termelési viszonyok mindinkább megoldhatatlan antagonizmusba kerülnek egymással? Nem kétséges, a fenti felbomlott egyensúlyt csak úgy lehet helyreállítani, ha a társadalmi termelést nem az egyéni (magán), hanem a társadalmi (szociális) kisajátítással párosítjuk.

Nem hinném, hogy a létező szocializmusok megbuktak, inkább megbuktatták azokat. Ebben szerepet játszott a megdagodásban érdekelt nomenklatura és a külföldi nagytőke. Ám ez így túlságosan egyszerű lenne! Tagadhatatlan, a szocializmus építési objektív törvényszerűségeinek nem kellő ismerete, gyakran helytelen alkalmazása ugyancsak közrejátszott az összeomlásban. Az is valószínű, hogy jobban figyelembe kellett volna venni az érdekviszonyokat, meggondolandó, nem volt-e túl gyors a társadalmi tulajdon abszolútizálása, azaz: nem kellett volna nagyobb és hosszabb teret biztosítani a NEP-nek? A nemzeti sajátosságok elhanyagolása torzító hatással volt és erősítette a nacionalizmust. A piacgazdaságot összhangba kellett volna hozni a tervgazdálkodással. Nem érvényesült következetesen a szocializmus elosztási elve. Az egyenlőség dominanciája akadályozta a termelőerők és a tudat fejlődését. A tulajdonviszonyok területén az állam- és szövetkezeti szektor szimplifikált modellje valósult meg az árnyalatok sokszínűsége helyett.

Megannyi kérdés, melyre a választ csak igen gondos elemzés alapján adhatunk. Meggyőződésem, a hibák menetközbeni felismerése lehetővé adott volna a korrigálásra és pályamódosításra. Nem igaz, hogy a szocialista társadalom (mint olyan) életképtelen, kijavíthatatlan, tehát hogy a formációváltás történelmi szükségszerűség volt.

Hegedűs Sándor

„Tetszettek volna...!”

Magyarország rendszerváltoztatás utáni első miniszterelnökétől, Antall Józseftől ered a különös mondas, miszerint „tetszettek volna forradalmat csinálni!”

A politizálás mesterségét laikusokra jellemző módon folytató kormányfő türelmetlenkedő elvi társait intette vele nyugalomra, amikor ezek a hatalomból épp hogy kiebrudalt álbaldali törtétezők kormányrúdhöz tülekedését tapasztalván méltatlankodtak.

A néhai kormányfő idézett intelméből, melyre követői azóta is gyakran hivatkoznak, arra következtethetünk, hogy a létezett szocializmus békés úton történő felszámolása tulajdonképpen kényszer diktálta konszenzusok sorozatának eredménye volt. Azaz: hogy az egész társadalmat átfogó gyökeres változások csak és kizárólag fegyveres megoldással következtek volna be. Eszerint a hazánkban megvalósult békés út során bizonyos megoldásra váró lényeges kérdések törvényszerűen sikkadtak el.

A munkásmozgalom történetéből azonban ismert, hogy a forradalmi változások két úton mehetnek végbe: a viszonylag békés, valamint fegyveres úton. Vagyis a forradalom békés útja is eredményezhet alapvető és előremutató változásokat a társadalomban. Mivel a szocialista rendszer 1990-es megbuktatása, s intézményeinek „lebontása”, jobban mondva eszement szétzüllesztése nem tekinthető forradalomnak, Antall ennyiben igazat mondott. Ugyanis ami akkor történt – bárhol fintorognak némelyek e megállapítástól – békésen lezajló ellenforradalom volt. Mert forradalomnak csak akkor lehetne a '90-es változásokat tekinteni, ha feudalista társadalmi rendszert számolt volna fel. A szocializmus azonban – emberközpontú irányultságánál fogva – haladóbb társadalmi formációt képvisel a homo homini lupus (ember embernek farkasa) törvénye függvényében működő kapitalizmusnál. S mivel a tőke anno hárommillió koldust teremtő államtípusként hazánkban is birtokolta már a hatalmat, a tőkés rendszer restaurálásáról elmondható, hogy a hatalomra képes vezető ellenforradalmi fordulatot hajtottak végre a megtevesztett milliók aktív részvételével.

Az Antalltól citált idézet kapcsán olyan sejtelmébe támad az embernek, mintha az előző társadalmi rendszer kreált és mesterségesen felnagyított „bűnlajstromából” némelyek számára az vált

volna leginkább megbocsáthatatlanná, hogy vandál megoldások mellőzésével múlt ki. Nem nyílt lehetőség irgalmatlan leszámolásra. Márpedig kár lenne tagadni, voltak, akik a 80-as évek végén és a 90-es esztendő elején boszszút lihegték. Olyannyira, hogy akár egy rémdráma, amolyan vérrel írt parányi „grand guignol” szerepének eljátszását is készséggel vállalták volna, ha általa – Prónay-különítményeseihez és az orgoványi illetőségű Francia Kiss Mihályhoz hasonlóan – hőssé magasztosulhatnak.

Az öntörvényű igazságszolgáltatást áhító „bajnokokat” nem elgigítette ki a hírhedt Justitia-tervvel való fenyegetőzés. Morózusok voltak, mert a szocializmus mikri kegyeltjeinek – akiket a pokolba kívántak – a választási vereség ellenére sikerült túlélniük az irántuk nyilvánított tömeges ellenzenvet és a politika rangjára emelt galázkodások következményeit.

A fegyveres leszámolás elmaradása felett bánkódó urak azonban nem számoltak a korabeli történelmi valósággal. Jelesül azzal a ténnyel, hogy a negyven esztendeig funkcionált szocializmus nem csak a társadalom, de az emberek gondolkodását is átformálta, mégpedig progresszív módon. Ennélfogva a magyarok többsége – bárhol tagadják az urak – sajátjának tekintette az előző társadalmi rendszert, annak összes gyengeségével. Időszerte vélte a változást, de csakis a szocializmus kereteiben. A tőkés fordulat egyedül a renegát felsőbbbség és a vazallusként hozzá csapódó deklasztált Jágók mesterkedései következtében történhetett meg. Ők voltak, akik a modellváltás és a demokratikus szocializmus hazugsávszával ámfítva „jégre vitték” a jóhiszemű tömegeket. A választók többsége pedig naivitása és csodavárása folytán juttatta s azóta is juttatja őket a parlamentbe.

A „forradalmi fegyveres út” hiányolói azzal sem számoltak, hogy a politikai fordulat drasztikus útjának kiterőszakolása esetén – s ezt a magyar nép szocializmusához fűződő viszonyának ismeretében állítom – kizárt, hogy az ellenzéki erők hatalomra jussanak. A rendszerhű erők aligha szemléltették volna, amíg a kapitalizmus után sóvárgó csoportcskák fegyverhez nyúlnak a szocializmus megdöntése végett.

Dr. Südi Bertalan

Szellem

Egy József Attilával kapcsolatos írásban azt olvasom, hogy a költőből „...életében-halálában csúfot üttek a kommunis-ták...”, mert a Fiumei úti temető munkásmozgalmi panteonjában „...körözött politikai bűnözők, (...) szenny alakok társaságába került...” Azt is olvasom ezzel párhuzamosan egy hírből, hogy szombathelyi szülővárosában (engesztelő) szentmisét tartottak az 1946-ban népbírósági ítélettel halálal

sújtott Bárdossy László vértanú miniszterelnök „lelküdvéért” ... Eddigi ismereteim szerint a „szenny alakokként” titulált halottak tekintélyes részben a ma „vértanúként” gyászolt, 1941-42-ben „üzemelő” miniszterelnök által is szított gyűlöletpolitika üldözöttjei voltak, majd a vértanúi lettek!

Menny és pokol! Ezt a helyszínelést (engesztelő) szentmisét tartottak az 1946-ban népbírósági ítélettel halálal

P. Zs.

Sajátos nevelési igényű gyerekek

A FIATALOK KÖZÜL SOKAN NEM SZERETNEK OLVASNI

Sok szülő azért kesereg, mert amikor a gyerek az iskolából délután hazamegy, a sarokba dobja táskáját, leveszi kabátját, aztán rögtön elkezd számológépezni, ami nem lenne baj, ha valamilyen tudás-szintet emelő ismereteket programozna, de ehelyett játszik. Könyörögni kell neki, hogy este hagyja abba, s üljön a konyhaasztalhoz vacsorázni. Hiába nógatják olvasásra, színházi előadások megnézésére, sportolásra, húzza a száját, s a masina mellé ül, a hét végén egész nap azt babrálja. Vállát vonja, ha kirándulni hívják, nem mozdul ki otthonról, játszik és játszik. Alig van levegőn, sápadt, étvágytalan. Sajnos ez országos probléma. Arra voltunk kíváncsiak, hogy a Szeged egyik lakótelepén található Kodály Téri Általános Iskola diákjai mivel töltik legszívesebben a szabad idejüket, szeretnek-e olvasni, ha igen, milyen témájú könyveket kedvelnek, a tantárgyak sorában a magyar irodalmat hová teszik, s hol szeretnék tovább tanulni. A hetedikes, nyolcadikos diákok válaszai előtt az iskola működéséről, specialitásairól Tóth Dezső igazgatóval beszélgettünk.

– Mióta működik a Kodály Téri Általános Iskola, hány diákot tanítanak, s az intézménynek vannak-e specialitásai?

– Huszonöt éve működik a nyolc osztályos iskola, ahol 365 diák tanul. Specialitásaink közül elsőként említem az emelt szintű angol és testnevelés oktatást, informatikából ECDL-vizsgákra való felkészítést, valamint a művészeti alapképzést, ezen belül színművészet-, zene- és néptáncoktatást. Másik specialitásunk az, hogy azokat a gyerekeket, akik hiperaktívak, tehát nyüzögnek, fékezhetetlenek, nehezen kezelhetőek, figyelemkoncentrációs problémáik vannak, osztályközösségbe integráljuk. Lényege, hogy ezeket a gyerekeket felvállaljuk, úgy, hogy külön fejlesztő foglalkozásokat tartunk nekik. A pedagógusok észreveszik a tanulókon, ha valamilyen probléma van a viselkedésükkel. A szülők elviszik gyerekeiket a képességvizsgáló intézetbe, ahol szakemberek megállapítják, hogy az eltérés, vagyis eyebekek között a diszgráfia, a diszlexia, a diszkalkulia milyen fokú. Miután ezt megállapították, akkor egy program szerint foglalkoznak a pedagógusok ezekkel a gyerekekkel, hogy ne maradjanak le a többiekől.

– Mikor indult a program, s kik foglalkoznak a gyerekekkel?

– Egy-egy 28 fős tanulócsoportba 5–8 ilyen sajátos nevelési igényű gyereket tudunk integrálni. Számuk változó, körülbelül ötvenen vannak az iskolában, hét évvel ezelőtt indult a program, s a rendszer oktatás mellett egy fejlesztő pedagógus és egy gyógypedagógus

foglalkozik velük. Szociális munkásra is szükség lenne, aki a családokkal foglalkozna, mert több szülő nem ismeri fel időben a problémát.

Ezt követően hat diák válaszolt kérdéseinkre.

Bánóczki Dániel:

– Hetedik osztályos vagyok, szüleimmel Baktóiban lakunk. A testvérem is ebbe az iskolába járt, ő tanácsolta, hogy ide jöjjek tanulni, mert jó a sulis, s igaz van. Szeretek focizni, a Tisza Volán csapatában játszom. Rendszeresen járok edzésekre s várom az izgalmas mérkőzéseket. Ha ráérek, délután és este számítógéppel játszom. A sportról szóló frások érdekelnek, más könyveket nem olvasok.

Varga Brigitta:

– Hetedikes vagyok, Domaszéken lakunk, szüleim kocsival hoznak az iskolába, aztán busszal megyek haza. Ott-hon szabad időmben a kutyáimmal játszom, tétvét nézek és ifjúsági havilapokat, magazinokat olvasok. A kötelezőkön kívül más könyveket nem veszek a kezembe, mert nem szeretek olvasni. Érdekelnek a humán tárgyak, kedvelem a magyar irodalmat, a történelmet és a mozgó képet, vagyis a médiát. A gimnázium után a fő-

iskola kommunikációs szakán szeretnék tovább tanulni.

Gyurkovics Tímea:

– Temesváron születtem, ott kezdtem el az iskoláimat. Három évvel ezelőtt Gyálra, aztán Budapestre, s onnan tavaly nyáron Szegedre költöztünk, szüleim itt dolgoznak. Szeptemberben a Kodályban kezdtem a hetedik osztályt. Temesváron magyar nyelvű iskolába jártam, nagyon nehéz volt, mert negyedik osztályban történelmet, földrajzot, biológiát is kellett tanulni, s kötelező volt felvenni a román és az angol nyelvet. Az ottani barátaim hiányoznak, de nem bánom, hogy átjöttünk. Jó, hogy gyakran hazamegyünk Temesvárra,

együtt lehetek a régi haverjaimmal. Szeretek számológéppel játszani, s gyakran modern zenét hallgatok. A kötelező olvasmányokkal úgy vagyok, hogy alig várom, hogy vége legyen a regényeknek. A könyvek nem érdekelnek. Gimnáziumban szeretnék tovább tanulni.

Ördög Flóra:

– Hetedik osztályba járok, szabad időmben rajzolok. Anyukám unokatestvére kerámiazik, szigetvári otthonában töltöttem egy nyarat, figyeltem, amit csinál, s ösztönzött a rajzolásra, amit már kislányként elkezdtem. Most rendszeresen csinálom, kinézek az ablakon, s amit látok, lerajzolom. A városi iskolai rajzpályázaton kétszer első lettem. Fantasztikus regényeket szeretek olvasni. Kiskoromban a szüleim sok népmesét olvastak nekem, ezeket nagyon szerettem. A magyar irodalom óra felüldülést, kikapcsolódást jelent. Amikor elvégzem az általános iskolát, a gimnázium képzőművészeti szakán szeretnék tanulni.

Németh Tímea:

– Szegeden laktunk, aztán

szüleimmel Baktóba költöztünk, onnan hoznak anyámék kocsival az iskolába. Nagymamám rendszeresen varr, s én eltanultam, nemrég aztán kaptam tőle egy varrógépet. Szabad időmben állandóan varrok, amit nem lehet megenni, képes vagyok 8-10 óráig a gép mellett ülni. Húgaimnak, magamnak ruhákat csinállok és díszpárnákat is készítek. A könyveket nem igazán forgatom, de Karinthy Frigyes néhány könyvét elolvastam, mert szeretem a humorát. Egyébként magyar irodalomból ötöseim vannak. Idén végzek az általánosban, szeptembertől gimnáziumban szeretnék tovább tanulni.

Rádai Tímea:

– Három évig fociztam az iskola leánycsapatában, de sajnos megszűnt. Így szabad időmben kivarrom a gobelinek képeit. A könyveket nem szeretem, csak a kötelezőket olvasom el. Nyolcadikos vagyok, ha végzek, gimnáziumban szeretnék tovább tanulni.

Hat szegedi általános iskolás megnyilatkozása nem országos diáktörő, de jelzi a mai tizenévesek gondolkodását, illetve a kultúrában való mozgásterét. A megkérdezettek válaszaiból kicsengnek kedvező és elszomorító tények. Örvendetes, hogy nem minden fiatal ragad el a számítógépes játék, amelyet Miskolctól Szombathelyig, Ózdtól Pécsig súlyos kórnak is lehet nevezni, mert itt is, ott is, amott is a masinát püfölik a gyerekek. De szerencsére nem mindegyik lány, fiú rabja ennek a szenvedélynek. Az viszont elszomorító, hogy beszélgetőtársaink nem szeretnek olvasni, legfeljebb az ifjúsági magazinokat lapozzák vagy fantasztikus könyveket vesznek a kezükbe. Érdekes, hogy ennek ellenére jó néhányuk szereti a magyar irodalmat, s e tantárgyból ötöseik vannak. Valamennyien gimnáziumba készülnek, ahol talán nem elég a kötelezőket elolvasni, hanem általános intelligencia szükséges az érettségi eredményes letételére, amihez elengedhetetlen a könyvek szeretete.

Tarnai László

Egy legendás munkásinduló születése

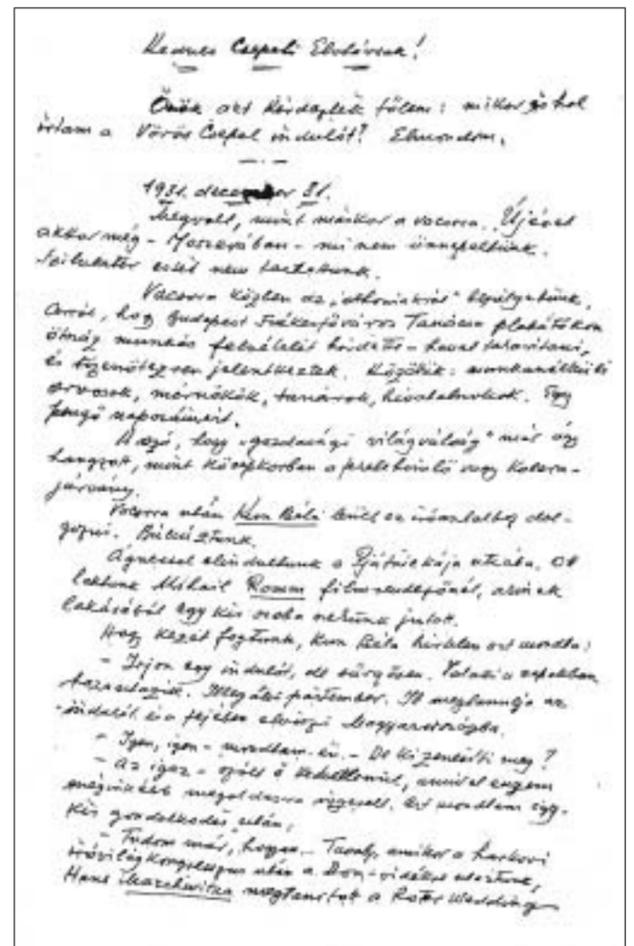
A minap Máté Lajos „műgyűjtő” elvtársam egy régi levelet nyújtott át, azal a szándékkal, hogy hozzam nyilvánosságra. A kézirat írója, 1971. március 7-én keltezett írásban Hidas Antal költő és író beszámol arról, hogyan született meg a „Vörös Csepel...” kezdetű munkásmozgalmi induló. Hidas Antaltól tudni kell, Kun Béla veje, akivel évekig élt a moszkvai emigrációban.

Egyik alkalommal Kun Béla így szólólt Hidashoz: „Írjon egy indulót, de sürgősen! Valaki a napokban hazautazik. Illegális párterem. Itt megtanulja az indulót és a fejében elviszi Magyarországra.” Hidasnak nem okozott gondot a feladat prózai része, de valakinek meg kellett zenésítenie. Aztán eszébe jutott Hans Marchwiza Roter Wedding indulója. Úgy döntött, ennek zenéjére fogja a dalt megalkotni. Kun Béla egyetértett Hidas ötletével, de megkérte a költőt, hogy az induló minden magyar dolgozóhoz szóljon, „legyen abban Csepel is, meg a Váci út is, a Dunántúl, az Alföld...” Hidas

szerezte korábban a „Harcban nem szabad megállni...” című dal szövegét, mely Kun Béla kedvencei közé tartozott.

Hidas fellelkedett a megbízatástól és még aznap éjszaka elkészült a művel. Legott felhívta Kun Bélát, akinek telefonba elénekelt az indulót. A dal tetszést aratott, miáltal „kanonizálta”. Azóta alig volt és van olyan munkásmozgalmi megmozdulás, ahol el nem hangozza a „Vörös Csepel...”. Lelkesítő hatását mi sem bizonyítja jobban, mint hogy manapság nem tartozik a zeneirodalom slágerei közé...

Hegedűs

Hidas Antal csepeliekhez írt levelének első oldala

ÚJÉVI KÍVÁNSÁG

VÍZSZINTES:

2. Jankovich Ferenc Egy fenyőfa álma című költeményéből idézzük; az első sor. 13. Rákóczi brigáderosa (Tamás). 14. Szemestakarmány. 15. Előidéz. 16. ... et moi (Géraldy). 17. Zsírosparaszt. 18. ... atya búne; Eca de Querós regénye. 19. Női lap. 21. Ének. 22. Színes pártalevél. 23. Locomotiv-...; Presser Gábor együttese. 24. Könnyűzenei és irodalmi irányzat. 26. Előtagként az utótag meghatározta változást csak szűk határok között tűrő szervezetet jelöl. 27. Petőfi parancsnoka (József). 28. Afgán nyelv. 30. E napon. 31. A földre bukik. 34. Kínai bölcselet, Kung Fu-ce ellenfele. 35. Kétszer három. 36. Maci ...; Disney-figura. 37. José Gabriel Tupac ...; inka szabadságharcos (1740 k.–1780). 39. Baranyai község. 40. Erdélyi író, építész, néprajzkutató (Károly, 1883–1977). 41. Akta. 42. Jemen elnöke (Ali Abdalláh). 44. Svéd balettművész (Mats). 45. A köszönkétrány lejárásából nyert olajszerű vegyület. 47. Úttörőegység. 48. A XVIII. század második

felében hazánkban működött olasz szobrász (Carlo). 49. Arakan-...; hegység Mianmar és India határán. 51. Vietnami sziget (MÉ). 52. Piemonti város. 54. A gyorsulás mértékegysége a CGS-rendszerben. 55. Svájci karmester (Peter). 57. Holland sajtóféleség. 58. A korszerű magyar gyermekgyógyászat úttörője (János, 1822–1884). 59. Az ENSZ első főtitkára (Trygve). 60. Zürich. 61. Pest megyei város. 62. Tinódi Sebestyén hangszere.

FÜGGŐLEGES:

1. Az idézet második, befejező sora. 2. Árpád vezér negyedik fia (korabeli nevének Zolta). 3. Fogazott levél, szárnyas természetű keményfa. 4. Ausztria és Spanyolország gépkocsijele. 5. Veterán osztrák autóversenyző (Niki). 6. Közgazdasági szakírók, apa és fia (György, illetve Gábor). 7. Ázsiát Európától elválasztó hegység. 8. Helyez. 9. Aranykorona, röv. 10. ... sunt odiosa; nevek említése kerülendő. 11. Szándékoz. 12. Növény száraz szára. 18. Baku lakója. 20. Hajdúsági község polgára. 22. ... quo; a korábbi helyzetnek megfelelő állapot. 25. Brit lemezecg. 26. Tárgyakat

dobál. 27. Tárgynak, dolognak tulajdonított érték. 29. Cremonai hegedűkészítő család. 30. Satu ...; Szatmárnémeti. 32. Vientiane lakói. 33. Kalapperem. 35. Holland festő (Frans, 1580 k.–1666). 38. Bamako a fővárosa. 39. A Duna szlovák mellékfolyója. 41. Finn tó. 43. Valaminek a többsége. 45. Táncdalcsövegíró (Anna). 46. Makacs. 48. ... Liga; bangladesi párt. 50. Togliatti nyelve. 51. USA-tagállam, Augusta a székhelye. 53. Szeressétek ... Emfiliát. 54. Furfangos székely parasztember. 56. Híres a ménese. 58. Nagyközség Gödöllő környékén. 61. Ám. 62. Gyümölcsnedv.

Horváth Imre

Az előző lapszámunkban megjelent rejtvény helyes megfejtése: Ahol nincsen villanylámpa, gyűjtsd a burzsujt gyertyalángra.

Nyertesek: Pfeifer Ernőné (Kömlő), Sárossy Zoltán (Kisvárd), Bíró Imre (Budapest).

E heti feladványunk helyes megfejtését 2006. január 30-ig lehet beküldeni a szerkesztőség címére (1082 Budapest, Baross u. 61.).

1	B	2	3	4	R	5	6	7	8	9	K	10	11	12	S
13						14						15			
16					17						18				
19					20	21				22					
23					24	25				26					J
L					27				28	29				30	
31	32							33		34				35	
36								37	38					39	
40															
44					45					46		47			S
K					48					49	50				51
52	53													55	56
57								58						59	
60														62	
F					S						S				T

GRÓSZ KÁROLYRA EMLÉKEZÜNK

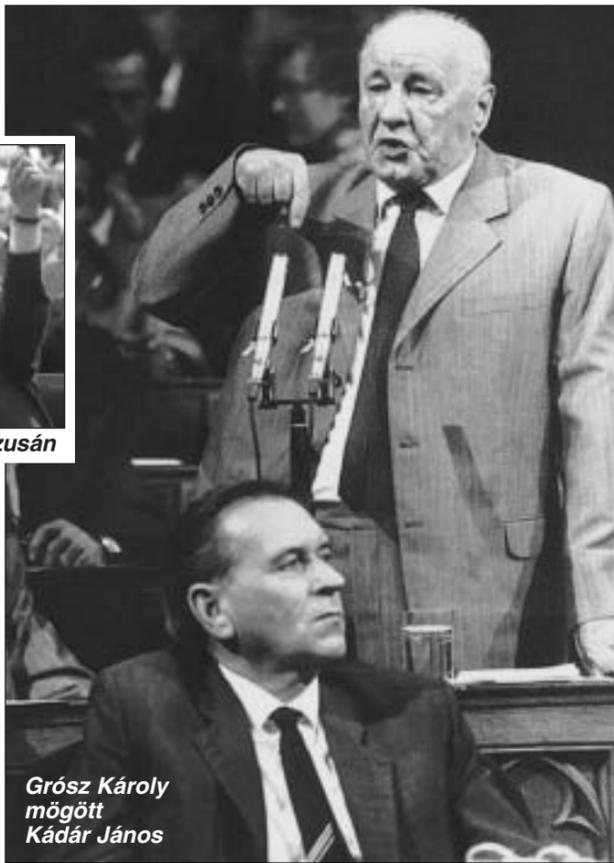
Tíz esztendeje, 1995. január 7-én távozott el közülünk Grósz Károly, a régi MSZMP utolsó főtitkára, a Munkáspárt egyik alapítója.

A Munkáspárt XIV. kongresszusán

Grósz elvtárs 1989 októberétől, a régi MSZMP feloszlása utáni időszakból aktív és jelentős szerepet vállalt a kommunista irányultságú párt, az új MSZMP, a mai Munkáspárt megszervezésében. 1989 novemberétől a Kongresszusi Előkészítő Bizottság elnöke, a párt 14. Kongresszusának előadója. Később a megújult párt Központi Bizottságának tagja. 1990-ben, Borsodban részt vett a parlamenti választásokon is.

Tapasztalt politikusként mindig önzetlenül segítette a párt új vezetői nemzedékét. Élete utolsó pillanatáig kiállt a szocializmus értékeinek védelme mellett, nyilatkozataiban az elsők között leplezte le a rendszerváltás ellentmondásait, a tökéletes fordulat ellenforradalmi jellegét, a rendszer-váltó politikusok kicsinyességét és gyarlóságait. Ismert személyiségként sokat tett a Munkáspárt nemzetközi megismertetéséért.

Grósz Károly mögött Kádár János

1995 januárjában a Magyar Szocialista Párt és a Horn Gyula vezette kormány illetékesei megtiltották, hogy a

Munkáspárt hivatalosan is búcsút vegyen egykori kiemelkedő személyiségétől, aki kommunistaként, a Munkáspárt tagjaként élt élete utolsó pillanatáig. A Magyar Kommunista Munkáspárt mai nemzedékei őrzik emlékét.

Emlékezzünk!

Gramsci marxista teoretikus

Antonio Gramsci, marxista teoretikus 1891. január 22-én, 115 évvel ezelőtt született.

Az olasz kommunista politikus Torinóban, egyetemi tanulmányai idején került kapcsolatba a szocialista eszmékkel.

1913-ban belépett az Olasz Szocialista Pártba. A zimmerwaldi és khientali konferencia hatására fokozott érdeklődéssel fordult a forradalmi eszmék felé. Tanulmányozta a munkáosztály harcának szervezeti formáit, az osztályharc problémáit.

1917-ben részt vett a párton belül a kibékíthetetlen forradalmi frakciójának megszervezésében. Októberben a párt torinói szervezőténak titkára, az *Il Grido del Popolo* (a nép kiáltása) című szocialista lap főszerkesztője, majd az *Avanti!* helyi kiadásának szerkesztője.

Egyik kezdeményezője az 1919–20-as évek sajátos proletárhatalmi szervei, az üzemi tanácsok mozgalmának. 1919. május 1-jén Torinóban megalapította a *L'Ordine Nuovo* (új

rend) című hetilapot, vezetője a lap köré csoportosult baloldali erőknél (*P. Togliatti, U. Terracini* és mások).

Határozottan fellép a Kommunista Internacionáléhoz való csatlakozás mellett, majd részt vett az Olasz Kommunista Párt létrehozásában.

Éles harcot folytatott az *A. Bordiga* vezette szektás irányzat ellen.

1922. márciusában részt vett a Kommunista Internacionálé negyedik kongresszusán, ahol a Végrehajtó Bizottság tagjává választotta.

1923 decembere és 1924 májusa között Bécsben vezette az Olasz Kommunista Párt külföldi irodáját.

1924 augusztusában az Olasz Kommunista Párt főtitkára lett. Kezdeményezésére indul a *L'Unita*. 1924-től 1926-ig az Olasz Kommunista Párt parlamenti csoportjának vezetője. 1926-ban a fasiszták,

mentelmi jogát megsértve, le tartóztatták.

Öt évi száműzetésre, majd 1928-ban húsz évi börtönrre ítélték. Bűntetését a dél-olaszországi Turiban töltötte.

1929–35-ig írta a világhírű *Levelek a börtönből* című művét, amely sokoldalú elméleti munkásságának legfontosabb darabjait tartalmazza.

A börtönben fokozatosan romlott egészségi állapota. Ő azonban a hivatalos körök nyomása ellenére sem nyújtott be kegyelmi kérvényt. Szabadon bocsátása után néhány nappal, 1937. április 27-én meghalt.

Gramsci művei a II. világháború után jelentek meg számos kiadásban és nyelven. Elméleti tevékenysége sokirányú volt. Foglalkoztatták a filozófia kérdései, az olasz történelem különböző problémái (a délvilági kérdés, a munkás-paraszt szövetség, a Központi Bizottság szervezeti kérdései, az értelmiség szerepe, az állam problémái stb.).

Barek István

Felszabadulási emlékezés

A MEASZ fővárosi, XVII. kerületi szervezete, a Tánicsics Mihály Egyetemi Ellenállási Zászlóalj és a Rákoshegyi Ellenállási Csoport – a hagyományoknak megfelelően – ez évben is megrendezte a jelenleg a kerület részét jelentő, volt Rákoshegyi község felszabadulása 61. évfordulójának megünneplését.

1944. december 27-én a Rákoshegyi Ellenállási Csoport és a Tánicsics Mihály ellenállási zászlóalj harcosai lefegyverezték a községben tartózkodó német, nyilas egységeket és kapcsolatokat a szovjet csapatokkal és nagyobb harc nélkül szabaddították fel a községet.

Az ellenük küldött nyilas számonkérőszék egységével való összecsapás során 2 fő halott és 6 fő sebesült veszteségük volt. A sebesültek között volt *dr. Göncz Árpád* volt közvélemény- és társasági elnök is.

Az ünnepség során a szervezők és az MSZP kerületi szervezete koszorút helyeztek el az Új köztemetőben nyugvó hősi halott *Nyitrai Zoltán* urnafülkéjénél (Rákoshegyi csoport), ahol egyidejűleg rótták le kegyeletüket a vele együtt hősi halált halt, de ismeretlen helyen nyugvó *Lorenz Pál* (Tánicsics zászlóalj) emlékének is. A kerületi emléktáblánál a rendezőszerveknek kívül koszorúzott *dr. Hoffmann Attila* polgármester, a Magyar Szocialista Párt, a Magyar Kommunista Munkáspárt kerületi vezetői és a Szabad Demokraták Szövetségének képviselője. A koszorúzás után a Rákoshegyi Községi Házban tartott ünnepségen *Devánszkiné dr. Molnár Katalin*, a kerület országgyűlési képviselője méltatta a 61 évvel előtti eseményeket, jelentőségüket és tiszteletét fejezte ki a résztvevők előtt. Az ünnepsé-

gen a rendezőszervek tagjai és a pártok képviselőin kívül sokan jelentek meg a fegyvertársak közül is. A hivatalos ünnepség után a résztvevők még sokáig maradtak együtt baráti beszélgetésen.

Elismerést váltott ki, hogy a kerületi MEASZ kezdeményezésére, az MSZP előterjesztésében az Önkormányzat 2005-ben posztumusz díszpolgári címet adományozott *Szekeres Pálnak*, a Rákoshegyi Ellenállási Csoport parancsnokának, aki hét évet töltött politikai tevékenységéért Horthy börtöneiben.

Ugyanakkor nagy megütközést keltett az a hír, hogy Nyitrai Zoltán hősi halottá történő nyilvánítását az Országos Kegyeleti Bizottság elutasította. (Úgy látszik, hogy nekik a nyilasok elleni harcban elesett magyar katona nem hősi halott.)

R. S.

Kampányrendezvények

- **Január 25. Budapest, Kőbánya:** utcai gyűlések
13 óra: Maglódi út–Sibrik út
15 óra: Kőbánya–kispesti metróvégállomás
16 óra: Kada u. 120.
- **Január 26. Nagymaros, Művelődési Központ**
17 óra: Pártaktíva
- **Január 27. Budapest XI., Bartók Béla út 79.**
15 óra: Aktívaülések
- **Január 28. Békéscsaba, Kiss E. u. 2.**
9.00 óra: Megyei aktívaértekezlet
- **Január 28. Gyomaendrőd,**
14.00 óra: Lakossági fórum

Hirdessen

A Szabadság
hetilapban!

Többszöri
megjelentetésnél
kedvezményt adunk.

Várjuk
megrendeléseiket!

Részletes információ:

Huszár Zsófia

Telefon: 313-5420

OLVASSA, TERJESSZE,
TÁMOGASSA!

A Szabadság Alapítvány
számlaszáma:
OTP 11705008-20441997

Lapunkat rendszeresen szemlézi Magyarország legnagyobb médiafigyelője az

OBSERVER

1084 Budapest, Auróra u. 11.
Tel.: 303-4738, Fax: 303-4744
E-mail: marketing@observer.hu
http://www.observer.hu

VASAS-EZREDEG ZENÉS-IRODALMI ESTEK

A Vasas Szakszervezeti Szövetség székházának dísztermében
(1086 Budapest, Magdolna u. 5–7.)
XIV. évad első előadása

2006. január 27-én 17 órai kezdettel

„PÁRATLAN PÁROS”
Kállay Bori és Fonyó Barbara
– Anya és leánya –
zenés show-műsor

ZONGORÁN KÍSÉR:

NEUMARK Zoltán zongoraművész

MŰSORVEZETŐK:

KASSAI FRANCISKA előadóművész

BARANYI FERENC József Attila-díjas költő, műfordító

HÁZIGAZDA:

BARANYI FERENC József Attila-díjas költő, műfordító

Belépőjegyek az Ezredveg kerületi aktivistáinál és a Vasas Központi Könyvtár Alapítványánál (VIII., Magdolna u. 5–7.), valamint a helyszínen kaphatók!

A jegyek ára egységesen 200 Ft.

VESZTESÉGEINK

Kovács Istvánné, aki 1957 óta volt a párt tagja, 73 éves korában elhunyt. Budapest, II. kerületi alapszervezet

Palkovics Istvánné, aki 1956 óta volt a párt tagja, 82 éves korában elhunyt. Szekszárdi alapszervezet

Pozsonyi Ignácné, aki 1945 óta volt a párt tagja, 93 éves korában elhunyt. Szekszárdi alapszervezet

Schneider Györgyné, aki 1957 óta volt a párt tagja, 72 éves korában elhunyt. Szekszárdi alapszervezet

Urbánszky Istvánné, aki 1948 óta volt a párt tagja, 80 éves korában elhunyt. Miskolci alapszervezet

Balogh János, aki 1978 óta volt a párt tagja, 52 éves korában elhunyt. Buda-

pest, XVII. kerületi alapszervezet

Molnár Mihály, aki 1953 óta volt a párt tagja, 75 éves korában elhunyt. Deszki alapszervezet

Kispál János, aki 1950 óta volt a párt tagja, 77 éves korában elhunyt. Szeged-belvárosi alapszervezet

Kiss Erzsébet, a II. kerületi alapszervezet tagja, a MEASZ II. kerületi szervezetének aktivistája életének 99. esztendejében meghalt. A pártnak 1927 óta volt tagja. Tagja volt a Kommunista Magyarországi Pártjának (KMP), a Szovjetunió Kommunista (bolsevik) Pártjának (SZK(b)P), a Magyar Kommunista Pártnak (MKP), s végül a Munkáspártnak.

EMLÉKÜKET KEGYELETTELE MEGŐRIZZÜK

A Szabadság

A Munkáspárt központi politikai hetilapja

Felelős szerkesztő: Szabados Judit

Szerkesztőség: 1082 Budapest VIII., Baross utca 61.

Telefon: 313-5420 (közvetlen); 334-1509/22 m. Telefax: 313-5423

Lapterjesztés: Szigeti Endréné, tel.: 334-1509/23 m.

A Szabadság e-mail címe: mp400@axelero.hu;

internet cím: www.aszabadsag.hu

Kiadja: a Progressio Kft., a kiadásért felelős: Vajda János igazgató

ISSN 0865-5146

Hírlapárúsítás formájában terjeszti a Lapker Rt. Budapest és vidéken.

Előfizetésben terjeszti a Magyar Posta Rt. Hírlap Üzletága,

1008 Budapest, VIII. ker., Orczy tér 1.

Előfizethető valamennyi postán, a kézbesítőknel, e-mailen:

hirlapelofizetes@posta.hu, faxon: (06-1) 303-3440.

További információ: 06 (80) 444-444.

Előfizetési díj: egy évre 5520 Ft, fél évre 2760 Ft,

negyedévre 1380 Ft, egy hónapra 460 Ft.

Szedés, tördelés: Progressio Kft.

Nyomtatás: Oláh Nyomda, 1211 Budapest, Központi út 69–71.

Felelős vezető: Oláh Miklós vezérigazgató.

A Munkáspárt internet címe: <http://www.munkaspárt.hu>